

**JULI
DANS**

**2—13 JULY
2025**

**INTERNATIONAL FESTIVAL FOR
CONTEMPORARY DANCE**

© João Octávio Peixoto

Dansen is, we kunnen het niet vaak genoeg zeggen, goed voor de mens. Niet alleen voor lijf en leden, ook mentaal geeft dansen een oppepper, iets wat we in deze barre tijden wel kunnen gebruiken. De problemen in de wereld om ons heen zijn te veel om op te noemen. Wie heeft er soms géén gevoel van machteloosheid – wat kunnen we doen in een wereld die in sneltreinvaart verandert, hoe komen we uit de crisis, waar vinden we de passie en de kracht om door te gaan, sámen door te gaan, hoe houden we de hoop levend?

Waar in de afgelopen jaren het antwoord vaak werd gezocht in het activisme van het spandoek en de gebalde vuist, lijken veel dansmakers nu de kracht om de wereld tegemoet te treden meer te zoeken in zichzelf. Ze richten de blik op het lichaam, het dansende lichaam als bron van nieuwe energie, instrument voor experimenten met alternatieve visies op zorg voor, en leven mét elkaar. Dance away the heartache!

Logisch, vinden wij. Want dansen verfrist de blik. Ook kijken naar dans doet onvermijdelijk iets met ons. Net als muziek, en zeker in combinatie mét muziek, gaat dans regelrecht naar ons hart en brengt onze ziel en verbeelding in beweging. In Julidans is te zien hoe fysiek handelen onze mentale toestand kan versterken. Soms door middel van extreem heftige bewegingen als headbanging, dan weer door iets basaals als schreeuwen. Of door sámen doen: Christos Papadopoulos haalt in de openingsvoorstelling *My Fierce Ignorant Step* het euforische gevoel van de onoverwinnelijkheid terug van zijn jeugd, toen alles nog mogelijk leek. Met elkaar creëren de tien dansers een extatische soundscape die verwijst naar het iconische oratorium dat Mikis Theodorakis wijdde aan de geschiedenis en collectieve strijd van het Griekse volk. Saamhorigheid staat ook centraal in Faye Driscoll's *Weathering*. In deze viering van het queer lichaam zien we hoe een zeer diverse groep als monument voor menselijkheid standhoudt in een wereld waarin alle zekerheden wankelen.

Natuurlijk zijn lichamelijke lust en passie niet alleen maar mooi. Er zitten ook gruwelijke en gevaarlijke kanten aan, zoals blijkt in *Romeo & Juliet – Up Close* van de Iceland Dance Company of *FRANK* van Cherish Menzo. Maar door de kracht die wij – allemaal – in ons hebben, is hoop op verandering mogelijk. Voor onszelf, onze naasten en, wie weet, de wereld. Het is dus simpel:

NEVER STOP DANCING!

Anita van Dolen en het Julidans Team

Dancing is, we cannot repeat it often enough, good for humans. Not only for body and soul, but dancing also provides a mental boost, something we can use in these tough, controversial times. The problems we encounter in the world around us are too numerous to mention. Who among us does not feel powerless at times: what can we do in a world that is changing so rapidly, how do we overcome the crises, where do we find the passion and strength to go on, to go on *together*, and how do we keep hope alive?

Whereas in the past, the answer was often sought in an activism driven by flying banners and clenched fists, many dance creators and choreographers now seem to be looking inwards for the strength to face the world. They focus on the body; the dancing body turns into a source of new energy, into an instrument for experimenting with alternative visions of caring for, and living with, each other. Dance away the heartache!

Naturally, we think. Because dancing refreshes the eye. Even watching a dance performance inevitably triggers something deep inside us. Like music, and certainly in combination with music, dance cuts straight through to our heart and moves our soul and imagination.

Julidans shows how physical actions can reinforce our mental state. Sometimes through extreme movements like headbanging, other times through something as basic as shouting. Or through collective action: In the opening performance *My Fierce Ignorant Step*, Christos Papadopoulos recalls the euphoric feeling of invincibility of his youth, when everything still seemed possible. Together, the ten dancers create an ecstatic soundscape that refers to the iconic oratorio Mikis Theodorakis dedicated to the history and collective struggle of the Greek people. Togetherness is also at the heart of Faye Driscoll's *Weathering*. In this celebration of the queer body, we see how a highly diverse group stands as a monument to humanity in a world where all certainties are faltering.

Of course, physicality, lust and passion are not all beauty. There are also horrific and dangerous sides to it, as shown in *Romeo & Juliet – Up Close* by the Iceland Dance Company or in *FRANK* by Cherish Menzo. But through the power we – all of us – have within us, hope for change is possible. For ourselves, our loved ones and, who knows, for the world. So, the message is simple and clear:

NEVER STOP DANCING!

Anita van Dolen and the Julidans team

How to Julidans

Julidans 2025 zet Amsterdam weer volop in het teken van hedendaagse dans. Choreografen uit binnen- en buitenland laten hun werk zien in theaters, op straat en in het park. Van gevestigde iconen tot grensverleggers – het programma staat vol eigenzinnige makers.

De beste manier om Julidans te beleven? Zoveel mogelijk zien en meemaken. Voorstellingen zijn zo gepland dat je eenvoudig kan combineren. Een performance op het Leidseplein of in het Vondelpark, een voorstelling in Frascati, vervolgens een nagesprek en dan nog een afterparty bij ITA.

Om je te helpen kiezen uit het grote aanbod zijn alle evenementen gegroepeerd in aparte delen: ON STAGE, OPEN AIR en CONTEXT, daarnaast zijn sommige voorstellingen gelabeld: NEXT of NL.

JULIDANS ON STAGE

Elke voorstelling een passend podium

Julidans biedt voorstellingen van verschillende schaal en stijl, gepresenteerd op diverse locaties in de stad. In grote zalen zoals ITA en de Meervaart staan gezelschappen met grootschalige producties. Middelgrote zalen zoals Bellevue en Frascati 1 zijn gereserveerd voor makers die kleinschaliger werken. De kleinere zalen, waaronder Frascati 2, Podium Mozaïek en Bijlmer Parktheater bieden ruimte aan een nieuwe generatie. Ongeacht de voorstellingslocatie, ben je na afloop van harte welkom in ons festivalcentrum in ITA.

OPEN AIR

De stad als podium en decor

Onder de noemer OPEN AIR vind je de voorstellingen die in de buitenlucht plaatsvinden. Bijvoorbeeld op het Leidseplein of in het Vondelpark Openluchttheater. Zo ervaar je dans op een andere manier dan je gewend bent. In de openbare ruimte, waar de impact misschien wel nog meer voelbaar is.

JULIDANS CONTEXT

Handvatten bieden

Wat heb ik zojuist gezien of ervaren? Het is niet ongewoon dat Julidans-voorstellingen vragen oproepen en aanzetten tot denken. Het contextprogramma helpt je om die ervaring te verdiepen – met bijvoorbeeld inleidingen en nagesprekken die het werk in een breder perspectief plaatsen. En misschien voel je na afloop juist de behoefte om zelf in beweging te komen. Dan zien we je graag op een van de afterparty's. Want dat is pas echt How to Julidans: NEVER STOP DANCING.

JULIDANS NL

Nederlandse makers in de etalage

In samenwerking met het Fonds Podiumkunsten Internationalisering presenteren we onder het label Julidans NL Nederlandse producties die internationale potentie hebben en perfect aansluiten bij het Julidans programma.

JULIDANS NEXT

Here we come - de nieuwe generatie

Een nieuwe generatie betreedt het podium, gemarkeerd met het label Julidans NEXT. Hier zie je voorstellingen van opkomend talent. Ze vinden vaak plaats in de kleinere zalen en kunnen goed gecombineerd worden met andere voorstellingen uit het programma.

How to Julidans

Julidans 2025 once again turns Amsterdam into a stage for contemporary dance. Choreographers from the Netherlands and abroad present their work in theaters, on the streets, and in the park. From established icons to boundary-pushers – the program is packed with distinctive creators.

The best way to experience Julidans? See and do as much as you can. Performances are scheduled in a way that makes it easy to combine them. A show at Leidseplein or in Vondelpark, a performance at Frascati, followed by an aftertalk and then an afterparty at ITA.

To help you choose from the wide range of options, all events are grouped into different sections: ON STAGE, OPEN AIR, and CONTEXT. Some performances are also labeled NEXT or NL.

JULIDANS ON STAGE

A fitting stage for every performance

Julidans presents performances of various scales and styles, showcased at different venues across the city. Large venues like ITA and Meervaart host companies with large-scale productions. Mid-sized theaters such as Bellevue and Frascati 1 are reserved for artists working on a more intimate scale. Smaller venues, including Frascati 2, Podium Mozaïek, and Bijlmer Parktheater, provide space for a new generation of makers.

No matter where the performance takes place, you're invited to join us afterward at our festival center in ITA.

JULIDANS OPEN AIR

The city as stage and backdrop

Under the name OPEN AIR you will find performances that take place outdoors. For example on the Leidseplein or in the Vondelpark Openluchttheater. This way you experience dance in a different way than you are used to. In public space, where the impact is perhaps even more tangible.

JULIDANS CONTEXT

Offering handles

What have I just seen or experienced? It is not unusual for Julidans performances to raise questions and provoke thought. The context program helps you to deepen that experience – with, for example, introductions and aftertalks that place the work in a broader perspective. And maybe afterwards you feel the urge to get moving yourself. Then we would like to see you at one of the afterparties. Because that really is How to Julidans: NEVER STOP DANCING.

JULIDANS NL

Dutch makers showcased

In collaboration with the Fonds Podiumkunsten Internationalisering, we present Dutch productions under the label Julidans NL that have international potential and fit perfectly within the Julidans program.

JULIDANS NEXT

Here we come – the new generation

A new generation enters the stage, marked with the label Julidans NEXT. Here you will see performances by emerging talent. They often take place in the smaller venues and can be combined well with other performances in the program.

My Fierce Ignorant Step

Christos Papadopoulos (GR)

Leon & The Wolf

De openingsvoorstelling van Julidans, van de gerenommeerde Griekse choreograaf Christos Papadopoulos, laat zien hoe beweging zich kan ontfouwen als een lied. De lichamen van de dansers vibreren op de golven van collectieve herinneringen aan een tijd waarin we geloofden dat alles mogelijk was. Hoe krijgen we dat jeugdige gevoel van grenzeloze mogelijkheden, onoverwinnelijkheid en kracht weer terug?

Christos Papadopoulos daagt het publiek uit om muziek en beweging op een diepere manier te ervaren. Zijn succesvolle voorstelling *Larsen C*, die te zien was tijdens Julidans 2022, was een meditatie over de menselijke positie in tijden van verandering. De voorstelling toonde de subtiele, vaak bijna onzichtbare bewegingen van ijsmassa's.

Voor Papadopoulos ligt de inspiratie voor *My Fierce Ignorant Step* in de geluiden en herinneringen uit zijn jeugd – herinneringen die, hoewel subtiel, onlosmakelijk verbonden zijn met het lot van zijn land. De choreograaf richt zich op de veerkracht van het individu. Hoe kunnen we het gevoel van hoop uit onze jeugd hervinden en omzetten in het volle besef: samen kunnen we alles aan?

Muziek en lichamen versmelten op de golven van collectieve herinneringen. Kan geluid samen met beweging een pure, ondeelbare ervaring worden? De dansers bewegen als één lichaam, hun ademhaling wordt een stem die hen leidt – soms krachtig en groots, dan weer klein en subtiel, altijd vloeiend en vanzelfsprekend. Een ritme dat zich gestaag uitbreidt, als een onstuitbare galop door het leven.

Met *My Fierce Ignorant Step* verwerkt Papadopoulos de invloed van *Axion Esti*, het monumentale oratorium uit 1964 van Mikis Theodorakis. Dit werk, gebaseerd op het gedicht van Nobelprijswinnaar Odysseas Elytis, combineert klassieke, volks- en Byzantijnse muziek en vertelt de geschiedenis en strijd van het Griekse volk. Het muziekstuk heeft een sterke culturele en politieke boodschap en gold als symbool van nationale identiteit en verzet, vooral tijdens de militaire dictatuur (1967-1974).

JULIDANS OPENING

Wed 2 July 20:30
Thu 3 July 20:30
ITA Grote Zaal
Dutch premiere
Julidans coproduction
60 min
No intermission
€40,50 / €37,50 / €35 /
€30 / €24,50 / €10

Christos Papadopoulos creëerde dansstukken voor onder andere Dance On Ensemble en Ballet de l'Opéra de Lyon. Afgelopen seizoen maakte hij een uitstekend ontvangen werk voor Nederlands Dans Theater. Tien jaar na zijn eerste choreografie en kort na het ontvangen van de prestigieuze Rose International Dance Prize, presenteert hij met *My Fierce Ignorant Step* zijn meest persoonlijke werk tot nu toe.

Deze voorstelling wordt ondersteund door AMMODO.

© Panos Kefalos

Bodies as musical instruments strummed by the waves of our memory

The opening performance of Julidans, by renowned Greek choreographer Christos Papadopoulos, illustrates how movement can unfold like a song. The dancers' bodies vibrate on the waves of collective memories of a time when we believed everything was possible. How do we recapture that youthful sense of endless opportunities, invincibility and strength?

Christos Papadopoulos challenges audiences to experience music and movement in a more profound way. His highly acclaimed show *Larsen C*, presented at Julidans 2022, was a meditation on the human position in times of change. The performance showed the subtle, often almost invisible movements of ice masses.

For Papadopoulos, the inspiration for *My Fierce Ignorant Step* lies in the sounds and memories of his childhood – memories that, although subtle, are inextricably linked to the fate of his country. The choreographer focuses on the resilience of the individual. How can we recover the sense of hope from our youth and turn it into the full realisation: together we can handle anything?

Music and bodies merge on the waves of collective memories. Can sound combined with movement become a pure, indivisible experience? The dancers move as one body, their breathing becoming a voice guiding them – sometimes powerful and grand, at other times, small and subtle, yet always flowing and self-evident. A rhythm that steadily expands, like an unstoppable race through life.

With *My Fierce Ignorant Step*, Papadopoulos incorporates the influence of *Axion Esti*, the monumental 1964 oratory by Mikis Theodorakis. This work, based on the poem by Nobel laureate Odysseas Elytis, combines classical, folk and Byzantine music and narrates the history and struggles of the Greek people. This piece of music has a strong cultural and political message and was a symbol of national identity and resistance, especially during the years of the military dictatorship (1967-1974).

Christos Papadopoulos created dance pieces for Dance On Ensemble and the Ballet de l'Opéra de Lyon, among others. Last season, he created an extraordinarily well-received work for Nederlands Dans Theater. Ten years after his first choreography and shortly after receiving the prestigious Rose International Dance Prize, he presents his most personal work to date with *My Fierce Ignorant Step*.

This performance is supported by AMMODO

(headbang)

Charlie Laban Trier (DK/NL)

elieli (SE)

Twee dansers met wild zwiepende haren en een drummer creëren een betoverende, hypnotiserende trance. Het ruige headbanging uit de heavymetalscene wordt een krachtig middel om fysieke grenzen te verleggen in een zoektocht naar extase, terwijl thema's als kwetsbaarheid, overgave en zorg voor elkaar – en voor de wereld om ons heen – op een onweerstaanbare en indringende manier tot leven komen.

In *(headbang)* dagen een drummer en twee dansers in een transparante kubus uit wat is vastgeroest. In een ecstatische fysieke reis, waarin live percussie, fluisteringen, loops en schreeuwen samenkomen met de hypnotiserende headbang-cadans, geven ze zich over aan de ritmische energie. Ze transformeren in één fluide beweging tot slijmerige slakken, tedere geselaars en smeerpotsen, waarmee ze zo'n beetje alle traditionele opvattingen over lichamelijkeheid en expressie in twijfel trekken.

De voorstelling speelt met associaties rond heksen, intimiteit en onafscheidelijkheid, en gebruikt headbanging om dit te verkennen. De beweging, vaak geassocieerd met de heavymetalscene, wordt meestal in verband gebracht met agressie. Door juist met deze contrasten te spelen, nodigt *(headbang)* uit om na te denken over de verwaarloosde aandacht voor zorgzaamheid in een harde, ruwe wereld. De lichamelijkeheid van het headbanging katapulteert het publiek in een extatische, collectieve ervaring waarin overgave en weerstand, chaos en controle, botsen en versmelten.

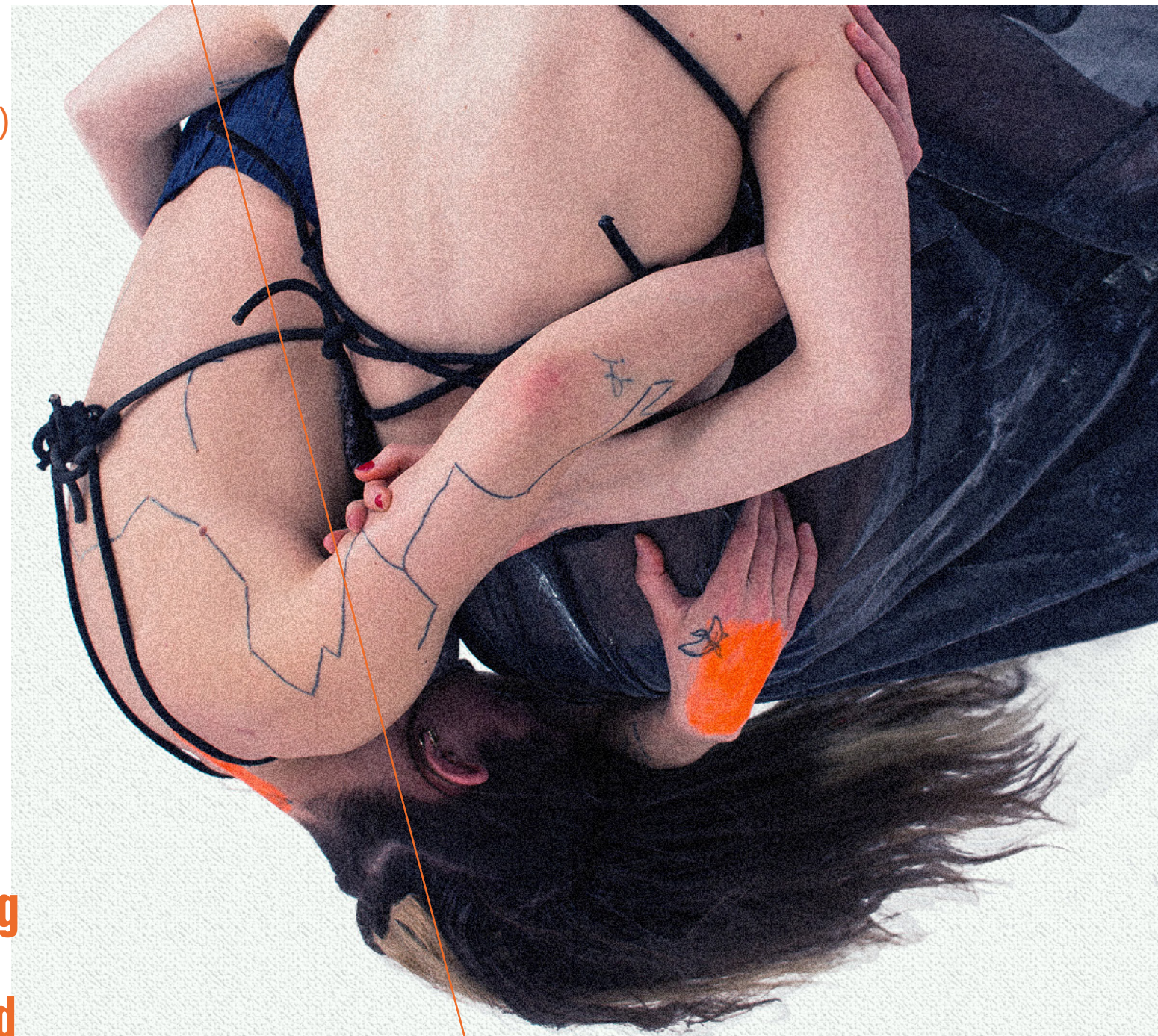
Charlie Laban Trier is een podiumkunstenaar die zijn praktijk voornamelijk situeert binnen het domein van de dans. Hij ziet dans als inherent rommelig, glibberig en veranderlijk – een vorm van kennis die zich verzet tegen leesbaarheid. Zijn dansachtergrond is geworteld in housemuziek en aanverwante stijlen. Deze praktijken, en de leraren die hem onderwezen, leven in zijn lichaam en blijven zijn werk inspireren.

Choreograaf en multidisciplinair kunstenaar elieli navigeert door een veld van verstrengeling,

JULIDANS NL

Wo 2 July 18:30
Thu 3 July 18:30
Frascati 1
Dutch Premiere
55 min
No intermission
€ 20

Ecstatic headbanging for a more caring world

© raoni muzho saleh

Two dancers with wildly swishing hair and a drummer engage in a mesmerising, hypnotic trance. Rough headbanging from the heavy metal scene becomes a powerful means of pushing physical boundaries in a quest for ecstasy, while themes of vulnerability, surrender and care for each other – and for the world around us – come to life in an irresistible and powerful way.

In *(headbang)*, a drummer and two dancers in a transparent cube challenge what has stagnated. In an ecstatic physical journey, where live percussion, whispers, loops and screams merge with the hypnotic headbang cadence, they together surrender to the rhythmic energy. In one fluid movement, the dancers transform into slimy slugs, gentle lashers or mopheads, challenging just about all traditional notions of physicality and expression.

The performance toys with references to witches, intimacy and inseparability, and uses headbanging to explore these notions. The movement, often associated with the heavy metal scene, is usually affiliated with aggression. By playing precisely with these contrasts, *(headbang)* invites reflection on the neglected focus on caring in a harsh, rough world. The physicality of headbanging catapults the audience into an ecstatic, collective experience in which surrender and resistance, chaos and control, collide and merge.

Charlie Laban Trier is a performing artist mainly situating his practice within the realm of dance. He sees dance as inherently messy, slippery and emergent – a form of knowledge that resists legibility. His background in dance is rooted in house music and its associated styles. These practices, and the teachers who taught him, live in his body and continue to inform his work.

Choreographer and multidisciplinary artist elieli, navigates through a field of entanglement, connection and un-rootedness. They work with scores of mapping and listening to the gentle pushes of bodies; bodies as in landscapes, bodies as in matter, bodies as in beings – how one thing is never separate from another.

Josefin Runsteen is a Swedish musician, producer, composer and arranger. She began her musical career as a classical violinist, but discovered other instruments, such as percussion, in her teens. She has toured with international artists such as Damien Rice, Feist and Frank Ocean, and in 2019 was named Newcomer of the Year by Sweden's national broadcaster.

verbinding en onworteling. Die werkt met partituren die in kaart worden gebracht en luisteren naar de zachte duwtjes van lichamen; lichamen als in landschappen, lichamen als in materie, lichamen als in wezens – hoe het ene nooit losstaat van het andere.

Josefin Runsteen is een Zweedse muzikante,

producer, componiste en arrangeur. Ze begon haar muzikale carrière als klassiek violiste, maar ontdekte andere instrumenten, zoals percussie, in haar tienerjaren. Ze toerde met internationale artiesten als Damien Rice, Feist en Frank Ocean en werd in 2019 uitgeroepen tot Nieuwkomer van het Jaar door de Zweedse nationale omroep.

© Bas Czerwinski

“Bless the Sound that Saved a Witch like me”

Benjamin Kahn (FR)

In een indringende solo laten choreograaf Benjamin Kahn, performer Sati Veyrunes en componist Lucia Ross horen én voelen hoe je een gevoel van urgentie kunt uitdrukken. Met stilte, met pijn, met plezier – maar vooral met een schreeuw. Een rauwe, vitale impuls in een tijd van crisis, waarin we het contact met onze emoties dreigen te verliezen.

“Bless the Sound that Saved a Witch like me” klinkt als een noodkreet die ons wakker schudt

JULIDANS NEXT

Wed 2 July 17:30
Thu 3 July 17:30
Frascati 2
Dutch premiere
40 min
No intermission
€17

voor de vele crises van deze tijd: geopolitiek, ideologisch en ecologisch. In een fysieke en sonische reis voert Sati Veyrunes het publiek mee in een zoektocht naar schoonheid, harmonie en urgentie. Ze beweegt moeiteloos tussen verschillende gemoedstoestanden en laat de grenzen tussen geslachten vervagen, terwijl ze zich transformeert in moeder, jongeling of wezen – figuren die even krachtig als kwetsbaar zijn.

In deze solo stelt choreograaf Benjamin Kahn de schreeuw centraal. Niet als uiting van louter

emotie, maar als krachtig middel om een vitale impuls opnieuw toegankelijk te maken: rauw, eerlijk en vol zeggingskracht. De schreeuw is een intieme, instinctieve daad die directe empathie oproept, of hij nu voortkomt uit woede, plezier, pijn of stilte. Toch deïnen we er vaak voor terug: te luid, te heftig, te ongepast. Deze performance nodigt uit om dat ongefilterde geluid niet alleen te horen, maar ook te begrijpen en te omarmen.

“Bless the Sound that Saved a Witch like me” is het laatste deel in een reeks dansportretten waarin Kahn samenwerkt met verschillende performers om hun verhaal, lichaam en stem zichtbaar te maken. Na *Sorry, But I Feel Slightly Disidentified...* (met Cherish Menzo) en *The Blue Hour* (met Théo Aucremanne), werkt hij in dit project samen met performer Sati Veyrunes en componist Lucia Ross. Gaandeweg wordt de reeks steeds meer gedragen door vrouwen die zich krachtig en autonoom weten te positioneren. Een kracht die Kahn diep inspireert.

Benjamin Kahn heeft eerder gewerkt met onder anderen Nicole Beutler, Frédéric Flamand, Maud Le Pladec, Philippe Saire en Alessandro Sciarroni. Zijn werk is intens, zintuiglijk en maatschappelijk betrokken.

A solo about the cry, the body and being here

In a resonating, haunting solo, choreographer Benjamin Kahn, performer Sati Veyrunes and composer Lucia Ross show how to express and convey a sense of urgency. With silence, pain and pleasure – but above all with a scream. A raw, vital impulse in a time of crisis, when we are at risk of losing touch with our emotions.

‘Bless the Sound that Saved a Witch like me’ sounds like a cry for help, waking us up to the many crises of our time: geopolitical, ideological and ecological. In a physical and sonic journey, Sati Veyrunes takes the audience on a quest for beauty, harmony and urgency. She moves effortlessly between different states of mind, blurring the boundaries between genders as she transforms into mother, adolescent or orphan – figures as powerful as they are vulnerable.

In this solo, choreographer Benjamin Kahn focuses on the cry. Not as an expression of mere emotion, but as a powerful means of making a vital impulse accessible again: raw, honest and full of eloquence. The scream is an intimate, instinctive act that evokes immediate empathy, whether it stems from anger, pleasure, pain or silence. Yet we often shy away from it: too loud, too violent, too inappropriate. This performance invites us not only to hear but also to understand and embrace that unfiltered sound.

‘Bless the Sound that Saved a Witch like me’ is the latest in a series of dance portraits in which Kahn collaborates with various performers to make their stories, bodies and voices visible. After *Sorry, But I Feel Slightly Disidentified...* (with Cherish Menzo) and *The Blue Hour* (with Théo Aucremanne), he collaborates in this project with performer Sati Veyrunes and composer Lucia Ross. By and by, the series is increasingly carried by women who know how to take a powerful and autonomous stance. A force and power that deeply inspires Kahn.

Benjamin Kahn has previously worked with Nicole Beutler, Frédéric Flamand, Maud Le Pladec, Philippe Saire and Alessandro Sciarroni, among others. His work is intense, sensory and socially engaged.

Join

Ioannis Mandafounis (GR/DE)

Dresden Frankfurt Dance Company

Veertig studenten van de opleiding Expanded Contemporary Dance aan de Academie voor Theater en Dans Amsterdam ontmoeten professionals van de Dresden Frankfurt Dance Company op het grote podium van ITA. Generaties, stijlen en emoties vloeien samen in een voorstelling die barst van energie, verbinding en de vreugde van dans.

Join is een project waarin dansstudenten en professionele dansers samenwerken om te delen wat ze weten van en liefhebben aan dans. Volgens een recensent drijft niets minder dan de pure vreugde van beweging de dansers aan en toont aan wat saamhorigheid kan betekenen.

Centraal staat de vraag: hoe kunnen dansers met uiteenlopende ervaring samensmelten in één voorstelling? Hoe kunnen topdansers en studenten samen dansen zonder dat een uniforme norm de verbinding bepaalt? Het antwoord ligt in de dans zelf. De dramaturgie wordt gestuurd door plotselinge black-outs, die scènes direct en verrassend maken en de perceptie van het publiek voortdurend uitdagen.

Een bijzonder element van *Join* is de 'dive': een spontaan moment waarin een danser een diepe emotie – vreugde, uitdaging of intensiteit – ervaart en deze niet voor zichzelf houdt, maar doorgeeft aan de ruimte, de voorstelling en het publiek. De muziek, gecomponeerd door Emanuele Piras, combineert atmosferische klanken met opgenomen geluiden uit de scenografie, waardoor een auditief landschap ontstaat.

Onder leiding van Ioannis Mandafounis verkent de Dresden Frankfurt Dance Company de grenzen van dans, improvisatie en live-creatie. Mandafounis, geboren in Athene en opgeleid aan het Parijse Conservatorium, danste bij GöteborgsOperans Danskompani, Nederlands Dans Theater 2 en The Forsythe Company. Sinds 2004 werkt hij als choreograaf en maakte hij stukken voor onder andere Ballet de l'Opéra de Lyon, Grand Théâtre de Genève en Greek National Opera Ballet.

An enchanting
flirtation with the
thrill of dancing

Thu 3 July 20:00
Fri 4 July 19:30
ITA Rabozaal
Dutch Premiere
50 min
No intermission
€33 / €30 / €25 / €17,50

Forty students from the Expanded Contemporary Dance programme at the Academy of Theatre and Dance Amsterdam meet professionals from the Dresden Frankfurt Dance Company on the big stage of ITA. Generations, styles and emotions mix and mingle in a performance that bursts with energy, connectivity and the joy of dance.

Join is a project in which dance students and professional dancers work together to share what they know and love about dance. According to one critic, it is nothing less than the pure joy of movement, which drives the dancers and demonstrates what solidarity can mean.

The central question is how dancers with such diverse experiences can merge to present one performance? How can top dancers and students dance together without a uniform standard determining the interaction? The answer lies in the dance itself: The dramaturgy is driven by sudden blackouts, which lends an immediacy and surprising quality to scenes, while constantly challenging the audience's perception.

A special element of *Join* is the 'dive': a spontaneous moment in which a dancer experiences a deep emotion – joy, defiance or intensity – and does not seek to keep it to himself or herself, but instead projects it into the space, the performance and the audience. The music, composed by Emanuele Piras, combines atmospheric sounds with recorded sounds from the scenography, creating an auditory landscape.

Under the direction of Ioannis Mandafounis, the Dresden Frankfurt Dance Company explores the boundaries of dance, improvisation and live creativity. Mandafounis, born in Athens and educated at the Paris Conservatory, danced with GöteborgsOperans Danskompani, Nederlands Dans Theater 2 and The Forsythe Company. Since 2004, he has been working as a choreographer and has created pieces for Ballet de l'Opéra de Lyon, Grand Théâtre de Genève and Greek National Opera Ballet, among others.

© StephaFloss

Weathering

Faye Driscoll (US)

In *Weathering* laat choreograaf Faye Driscoll tien performers balanceren op een instabiel platform – een hedendaags vlot van de Medusa. Ze bewegen, zoeken houvast en verkennen de grenzen van hun lichaam en het moment. Een zintuiglijke ‘achtbaanrit’ van verandering, overleving en verbondenheid.

Met *Weathering* presenteert choreograaf Faye Driscoll een ademende sculptuur van lichamen, geluiden en objecten. Tien performers – dansers, zangers en technici – bewegen op een drijvend, zacht platform, terwijl hun stemmen zich verweven tot een pulserende compositie. Grijpend, botsend, glibberend en samensmeltend vullen ze een ruimte die te klein lijkt om hen allemaal te bevatten. Het publiek zit er direct omheen, voelt de warmte, ziet het zweet en ervaart zo de fysieke intensiteit van dichtbij.

De voorstelling is een wervelstorm van indrukken, waarin overgave en de pure ervaring van het moment centraal staan. De performers wankelen, vangen elkaar op en bieden steun, maar worden ook uitgedaagd door het onstabiele speelveld. In *Weathering* draait het niet om één ster van de avond: het lichaam wordt gevierd in al zijn hoedanigheden, ongeacht vorm, gender of achtergrond. Wat begint met subtiele, trage bewegingen, groeit uit tot een explosie van energie.

Driscoll's werk speelt op speelse en scherpe wijze met de complexiteit van menselijke interacties en identiteiten. Met een mix van beweging, tekst en geluid zet ze sociale normen op hun kop en laat ze het publiek met een frisse blik naar dans en theater kijken.

In *Weathering* komt haar kenmerkende stijl tot een voorlopig hoogtepunt. Deze voortdurend veranderende, multisensoriële performance dompelt het publiek onder in een betoverende ervaring. In februari 2025 ging het in première bij REDCAT in Los Angeles, waar het werd geprezen als een ‘zintuiglijke achtbaanrit van een voorstelling’.

De term ‘weathering’ komt uit de geologie en beschrijft hoe gesteente wordt afgebroken door natuurlijke invloeden zoals wind, water en temperatuur. In de voorstelling is de term een krachtige fysieke metafoor voor verandering, overleving en verbondenheid in een wereld die steeds onvoorspelbaarder wordt.

Fri 4 July 21:00
Sat 5 July 21:00
Sun 6 July 15:30
Theater Bellevue
Dutch premiere
Julidans coproduction
65 min
No intermission
€ 27,50

In *Weathering*, choreographer Faye Driscoll has ten performers balancing on an unstable platform – a contemporary raft of the Medusa. They move, seek to retain their hold and explore the limits of their bodies and of the moment. A sensory ‘rollercoaster ride’ of change, survival and connectedness.

With *Weathering*, choreographer Faye Driscoll presents a breathing sculpture of bodies, sounds and objects. Ten performers – dancers, singers and technicians – move on a floating, soft platform as their voices weave into each other to form a pulsating composition. Grasping, colliding, slithering and merging, they fill a space that seems too small to contain them all. The audience sits directly around them, feeling the heat, seeing the sweat and thus experiencing the physical intensity up close.

The performance is a whirlwind of impressions, centred on surrender and the pure experience of the moment. The performers teeter on the brink, catch each other and offer support, but are also challenged by the unstable stage. In *Weathering*, the action does not revolve around one star of the evening: the body is celebrated in all its capacities, regardless of shape, gender or background. What begins with subtle, slow movements grows into an explosion of energy.

Driscoll's work playfully, yet with sharp insights plays with the complexity of human interactions and identities. With a mix of movement, text and sound, the choreographer turns social norms upside down and inside out to allow the audience to take a fresh look at dancing performances and theatre.

In *Weathering*, her signature style reaches a climax to date. This constantly evolving, multi-sensory performance draws the audience into a mesmerising experience. The show premiered at REDCAT in Los Angeles in February 2025, where it was hailed as a ‘sensory rollercoaster ride of a performance’.

The term ‘weathering’ is taken from geology and describes how rocks are broken down by natural influences such as wind, water and temperature. In the performance, the term serves as a powerful physical metaphor for change, survival and connectedness in a world that is increasingly unpredictable.

Moving as one
breathing body,
clinging to
existence

© João Octávio Peixoto

The Polish Project

Maria Magdalena Kozłowska (PL/NL)

Frascati Producties

In *The Polish Project* brengt Maria Magdalena Kozłowska de verborgen verhalen van Poolse arbeidsmigranten tot leven. Een rauwe, lyrische voorstelling over werk, identiteit en de menselijke tol van productiviteit. De productie beleeft haar wereldpremière tijdens deze editie van Julidans.

Meer dan 220.000 Poolse arbeidsmigranten wonen en werken in Nederland. Ze bouwen, zorgen en produceren, vaak zonder gezien te worden. Gesprekken met een flink aantal van deze arbeiders vormden de basis voor een rauwe, lyrische voorstelling vol ritme, adem en eerlijkheid. De stemmen – opgenomen, gezongen en gefluisterd – klinken tussen steigerbuizen, lichamen en luidsprekers. De grenzen tussen arbeid en kunst, tussen document en verbeelding, vervagen.

Kozłowska creëert een muzikaal en visueel universum waarin fysieke arbeid samensmelt met artistieke expressie. Een steiger wordt een podium, een vorkheftruck een instrument, en een arbeidersverhaal een libretto, begeleid door live gespeelde jazz.

Met opera, dans en video onderzoekt Kozłowska de fragiele balans tussen identiteit, lichamelijkheid en economische realiteit. Wat blijft er over van jezelf als je lichaam slechts een productiemiddel is? Wat is arbeid waard, en wie krijgt erkenning? *The Polish Project* is een ode aan onzichtbare arbeid, aan verloren idealen en de veerkracht van mensen die blijven bouwen, aan huizen én aan zichzelf.

Op het podium ontstaat een surrealistisch tableau vivant. Professionele dansers en amateurs bewegen ritmisch in een industriële setting. Hun zware, repetitieve werk wordt gespiegeld aan Kozłowska's eigen creatieve proces. Kunst en arbeid worden hier niet alleen identiteit, maar ook klasse, altijd op het randje van uitputting.

Na eerdere producties als *COMMUNE* (2021) en *Dead Skin* (2022) bij Frascati Producties, en haar samenwerking met Pankaj Tiwari voor *Jérôme Bel* (2023, Holland Festival), keert Maria Magdalena Kozłowska terug met haar meest persoonlijke werk tot nu toe.

JULIDANS NL

Fri 4 July 20:30
Sat 5 July 20:30
Sun 6 July 20:30
Mon 7 July 19:00
Frascati 4
World premiere
50 min (tbc)
No intermission
€ 15

Where labour
sings and life is
on the brink

In *The Polish Project*, Maria Magdalena Kozłowska brings to life the hidden stories of Polish migrant workers. A raw, lyrical performance about work, identity and the human toll of productivity. The production has its world premiere at this edition of Julidans.

More than 220,000 Polish migrant workers live and work in the Netherlands. They build, care and produce, often without being seen. Interviews with quite a few of these workers formed the basis for a raw, lyrical performance full of rhythm, animation and honesty. Their voices – captured, sung and whispered – resound between scaffolding pipes, bodies and speakers. The boundaries between labour and art, between document and imagination, become blurred.

Kozłowska creates a musical and visual universe in which physical labour merges with artistic expression. A scaffold becomes a stage, a forklift an instrument, and a worker's story a libretto, accompanied by jazz played live.

With opera, dance and video, Kozłowska explores the fragile balance between identity, physicality and economic reality. What is left of yourself if your body is only a means of production? What is the worth of labour, and who deserves recognition? *The Polish Project* is an ode to invisible labour, to lost ideals and the resilience of people who keep building, to houses and to ourselves.

A surreal tableau vivant emerges on stage. Professional dancers and amateurs move rhythmically in an industrial setting. Their heavy, repetitive work is mirrored by Kozłowska's own creative process. Here, art and labour become not just an identity but a class, always on the edge of exhaustion.

After previous productions such as *COMMUNE* (2021) and *Dead Skin* (2022) at Frascati Productions, and her collaboration with Pankaj Tiwari for *Jérôme Bel* (2023, Holland Festival), Maria Magdalena Kozłowska returns with her most personal work to date.

© Rosa Quist

Every-body-knows-what-tomorrow-brings-and-we-all-know-what-happened-yesterday

Mohamed Toukabri (TU/BE)

In zijn nieuwste solo duikt Mohamed Toukabri, een buitengewone stem in de hedendaagse dans, in de verbinding tussen persoonlijke en collectieve geschiedenissen. Hij gebruikt beweging als een zoektocht naar niet alleen zijn eigen verleden, maar ook het collectief gedeelde verleden. Tegelijk is het een daad van verzet in een postkoloniale wereld: wie mag bewegen en waarom?

Met zijn nieuwste solo, *Every-body-knows-what-tomorrow-brings-and-we-all-know-what-happened-yesterday*, verkent Mohamed Toukabri een nieuw terrein waarin alles openligt en mogelijk is. Bekend om zijn unieke vermogen om te schakelen tussen werelden – van straat naar podium, van hiphop naar postmodernisme, van persoonlijk naar politiek – richt hij zijn choreografische blik nu op de essentie van dans zelf.

In zijn solo ontleedt Toukabri de hiërarchieën in ons lichaam en vraagt hij: wie mag op welke manier bewegen, en waarom? Het stuk creëert een ruimte waar danstradities in dialoog gaan, waarbij stijlen die ooit als ‘minderwaardig’ werden gezien, naast de klassieke canon staan. Dit is geen fusie, maar frictie én co-existentie. Een heruitvinding van de dansregels, live op het podium.

De titel *Every-body-knows-what-tomorrow-brings-and-we-all-know-what-happened-yesterday* is zowel een provocatie als een verwijzing: de geschiedenis gaat altijd met ons mee, en de keuzes die we vandaag maken, bepalen de dans van morgen. Het stuk nodigt het publiek uit om samen na te denken over wat we doorgeven, wissen of bewaren. En om deel te worden van een beweging waarin identiteit, erfgoed en toekomst samenkomen.

Het werk van Mohamed Toukabri is persoonlijk, maar raakt ook universele thema's. Opgegroeid in Tunesië begon hij als breakdancer, bekend als de beste headspinner in Tunis. Hij ontwikkelde zich via klassieke en hedendaagse dans, en danste met choreografen als Sidi Larbi Cherkaoui en Anne Teresa De Keersmaecker.

In zijn eerste solo, *The Upside Down Man*, maakt Mohamed Toukabri een symbolische reis waarin de 'omgekeerde man' werd gepresenteerd

als een figuur die zich zowel letterlijk als figuurlijk uit de gevestigde orde wringt. In een latere voorstelling, eveneens te zien op Julidans, *The Power (of) The Fragile*, voerde hij een duet uit met zijn moeder: een ontroerende verkenning van de relatie tussen ouder en kind door middel van beweging.

A reinvention of the rulebook of dancing, live on stage

JULIDANS NEXT

Fri 4 July 19:00
Sat 5 July 21:00
Podium Mozaïek
Dutch premiere
60 min (tbc)
No intermission
€ 15

In his latest solo, Mohamed Toukabri, an extraordinary voice in contemporary dance, delves into the nexus between personal and collective histories. He uses motion as a search for not only his own past, but also the collectively shared history. At the same time, it is an act of resistance in a postcolonial world: who is allowed to move and why?

With his latest solo performance, *Every-body-knows-what-tomorrow-brings-and-we-all-know-what-happened-yesterday*, Mohamed Toukabri explores a new terrain, where everything is on the table and possible. Known for his unique ability to switch between worlds – from street to stage, from hip-hop to postmodernism, from personal to political – he now turns his sharp choreographic gaze to the

essence of dance itself.

In his solo, Toukabri dissects the hierarchies in our bodies and asks: who is allowed to move in which way, and why? The piece creates a space where dance traditions enter into dialogue, with styles once considered 'inferior' joining the classical canon on stage. This is not a fusion, but friction as well as coexistence. A reinvention of the rulebook of dancing, live on stage.

The title *Every-body-knows-what-tomorrow-brings-and-we-all-know-what-happened-yesterday* is both a provocation and a reference: history is always with us, and the choices we make today determine tomorrow's dance. The piece invites the audience to think together about what we pass on, erase or preserve. And to become part of a movement in which identity, heritage and future come together.

Mohamed Toukabri's work is personal but also touches on universal themes. Growing up in Tunisia, he began as a breakdancer, known as the best headspinner in Tunis. He developed through classical and contemporary dance, dancing with choreographers such as Sidi Larbi Cherkaoui and Anne Teresa De Keersmaecker.

In his first solo, *The Upside Down Man*, Mohamed Toukabri undertook a symbolic journey in which the 'upside down man' was presented as a figure wriggling out of the established order – both literally and figuratively. In a later performance, also staged at Julidans *The Power (of) The Fragile*, he performed a duet with his mother: a moving exploration of the relationship between parent and child through movement.

© Eva Blaute

Mi Pret'i Wowo

Junadry Leocaria (CW/NL)

In *Mi Pret'i Wowo* zoeken vader en dochter naar verbinding, begrip en de moed om het verleden los te laten. Junadry Leocaria mixt haar achtergrond in West-Afrikaanse dans, waacking en hedendaagse dans met de Afro-Caribische dansstijlen van haar vader Junny Candido Maduro. Het leidt tot een krachtige en ontroerende ontmoeting.

Mi Pret'i Wowo – Papiaments voor 'Mijn oogappel' – is een intieme, autobiografische voorstelling

JULIDANS NL

Fri 4 July 20:00
Sat 5 July 20:00
Bijlmer Parktheater
70 min
No intermission
€ 15

van choreograaf en performer Junadry Leocaria over heling, familiebanden en de zoektocht naar verbinding. Het persoonlijke verhaal draait om haar relatie met haar vader, oud-danser Junny Candido Maduro, en hun reis van confrontatie naar herstel.

Via dans, documentaire beelden, animatie en muziek ontrafelt Leocaria het stille verdriet en de sporen van een onuitgesproken verleden. Op het podium ontmoeten vader en dochter elkaar in een fysieke dialoog, waarbij trots en kwetsbaarheid elkaar afwisselen. Geen afgerond verhaal, maar een uitnodiging om na te denken over heling en wat we willen doorgeven aan de volgende generaties.

Een belangrijke stap in hun zoektocht was hun gezamenlijke reis naar Nigeria, waar ze in het heilige bos van Osun, de Yoruba-godin van

de liefde, hun spirituele wortels ontdekten. Deze ontmoeting met de Yoruba-cultuur weerspiegelt de gedeelde geschiedenis van diaspora, migratie en culturele overdracht.

Het maakproces bracht een waardevolle uitwisseling van kennis: Leocaria's West-Afrikaanse dans, waacking en hedendaagse dans worden verweven met haar vaders Afro-Caribische stijlen. Deze artistieke overdracht overstijgt het persoonlijke verhaal en toont een erfgoed dat door generaties wordt doorgegeven. Visueel kunstenaar Richard Kofi en componist Dizzi Geetha verrijken *Mi Pret'i Wowo* met animaties, tekeningen en een indringende soundscape.

Het werk van Junadry Leocaria wordt gekarakteriseerd door een sterke fysieke en emotionele expressie, waarbij ze verschillende dansstijlen en visuele elementen verweeft om krachtige, zintuiglijke ervaringen te creëren.

Intimate ritual of healing and reconciliation

In *Mi Pret'i Wowo*, father and daughter seek to connect, to understand and the courage to let go of the past. Junadry Leocaria mixes her background in West African dance, waacking and contemporary dance with the Afro-Caribbean dance styles of her father Junny Candido Maduro. This leads to a powerful and moving encounter.

Mi Pret'i Wowo – Papiamento for 'The apple of my eye' – is an intimate, autobiographical performance by choreographer and performer Junadry Leocaria about healing, family ties and the search for connection. The personal story revolves around her relationship with her father, former dancer Junny Candido Maduro, and their journey from confrontation to recovery.

Through dance, documentary footage, animation and music, Leocaria unravels the silent grief and traces of an unspoken past. On stage, father and daughter meet in a physical dialogue, where pride and vulnerability alternate. Not a completed story, but an invitation to reflect on healing and what we want to pass on to the next generations.

An important step in their quest was their joint trip to Nigeria, where they discovered their spiritual roots in the sacred forest of Osun, the Yoruba goddess of love. This encounter with Yoruba culture reflects their shared history of diaspora, migration and cultural transfer.

The creative process brought about a valuable exchange of knowledge: Leocaria's West African dance, waacking and contemporary dance are interwoven with her father's Afro-Caribbean styles. This artistic transfer transcends personal narratives and reveals a heritage passed down through generations. Visual artist Richard Kofi and composer Dizzi Geetha enrich *Mi Pret'i Wowo* with animations, drawings and a resonant soundscape.

Junadry Leocaria's work is characterised by strong physical and emotional expression, where she interweaves different dance styles and visual elements to create a powerful, sensory experience.

© Sjoerd Deyne

Romeo & Juliet - Up Close

Erna Ómarsdóttir & Halla Ólafsdóttir (IS)

Iceland Dance Company

Met de internationale podiumhit *Romeo & Juliet - Up Close* brengt Iceland Dance Company een aangrijpende en meeslepende strijd van lust, wanhoop en conflict. Intens en adembenemend – een onvergetelijke ervaring voor iedereen die de liefde, én dans, in de meest genadeloze vorm wil ervaren.

Romeo & Juliet - Up Close vertelt Shakespeares beroemde tragedie op een volstrekt eigen manier, met verschillende verhalen en perspectieven die naast elkaar lopen. De liefde is hier een veelkoppig monster dat passie, geilheid, wanhoop en intensiteit om voorrang laat vechten. De productie, oorspronkelijk gecreëerd met de dansers van het Gärtnerplatztheater in München, leverde de choreografen Erna Ómarsdóttir en Halla Ólafsdóttir een nominatie op voor de prestigieuze Duitse Faust-prijs.

Ook in de uitvoering van Iceland Dance Company zien we geen klassieke balletpassen of esthetische romantiek, maar een rauwe, instinctieve dans- en beeldtaal die de lagen en emoties van het verhaal blootleggen. Hier is Shakespeares beroemde tragedie een intens gevecht tussen hartstocht en vernietiging. De dansers werpen zich in elkaars armen, klampen zich aan elkaar vast in wanhoop of worden hard van elkaar gescheiden. Lichamen botsen, vallen, bloeden. Omhelzingen zijn doordrenkt van verlangen en wanhoop, de confrontaties voelen als echte gevechten.

Het podium is al even meedogenloos als het lot dat de geliefden achtervolgt. De dansvloer transformeert van een veilige cocon in een slagveld, waar bloedspatten en sporen van zweet het fysieke lijden van de personages benadrukken. Soms beweegt de choreografie synchroon met de dramatische klanken van Prokofjevs muziek, maar vaker wringt het. Het ritme versnelt naar een onvermijdelijk einde, doordrenkt met bloed en tragiek – er is geen ontkomen aan.

In hun werk breken Ómarsdóttir en Ólafsdóttir rigoureus met traditionele genderrollen. Ze tonen krachtige, authentieke lichamen die zich uiten in de puurste vorm van expressie. *Romeo*

& Juliet - Up Close maakt korte metten met de limiterende noties rond romantiek, met een onverbiddelijk perspectief op hoe we liefde zien en ervaren.

© Hordur Sveinsson

Sat 5 July 20:00
Sun 6 July 20:00
ITA Grote Zaal
Dutch Premiere
120 min
Incl. Intermission
€43,50 / €40,50 / €38 /
€33 / €27,50 / €13

With the international stage hit *Romeo & Juliet - Up Close*, Iceland Dance Company brings a gripping and compelling battle of lust, despair and conflict. Intense and breathtaking – an unforgettable experience for anyone who wants to experience love, and dance, in their most merciless form.

Romeo & Juliet - Up Close presents Shakespeare's famous tragedy in an utterly unique way, with different stories and perspectives running in parallel. Love here is a many-headed monster that makes passion, desperation and intensity fight for precedence. The production, originally created with the dancers of the Gärtnerplatztheater in Munich, earned the choreographers Erna Ómarsdóttir and Halla Ólafsdóttir a nomination for the prestigious German Faust Award.

In Iceland Dance Company's performance, too, we do not see classical ballet steps or aesthetic romanticism, but a raw, instinctive dance and visual language that exposes the layers and emotions of the story. Here, Shakespeare's famous tragedy is an intense battle between passion and destruction. The dancers throw themselves into each other's arms, cling to each other in despair or are cruelly separated from each other. Bodies collide, fall, bleed. Hugs are steeped in longing and despair, the confrontations feel like real fights.

The stage is as ruthless as the fate that haunts the lovers. The dance floor transforms from a safe cocoon into a battlefield, where blood spatter and traces of sweat emphasize the physical suffering of the characters. Sometimes the choreography moves synchronously with the dramatic sounds of Prokofiev's music, but more often it pinches. The rhythm accelerates to an inevitable end, drenched in blood and tragedy – there is no escaping it.

In their work, Ómarsdóttir and Ólafsdóttir rigorously break with traditional gender roles. They show powerful, authentic bodies that express themselves in the purest form of expression. *Romeo & Juliet - Up Close* debunks the limiting notions of romance, with an unrelenting perspective on how we see and experience love.

This monster called love, right under your skin

When the Bleeding Stops Lovísa Ósk Gunnarsdóttir (IS)

Eliza Reid, auteur en tot augustus 2024 first lady van IJsland, beschreef de voorstelling als 'een feelgood viering van de schoonheid en kracht van de middelbare leeftijd'. Spijker op de kop: *When the Bleeding Stops* is een even wervelende als taboedoorbrekende ode aan het ouder wordende lichaam en wordt tijdens Julidans mede uitgevoerd door Amsterdamse vrouwen.

Op haar veertigste raakte de IJslandse danseres Lovísa Ósk Gunnarsdóttir geblesseerd en kwam ze ook in de overgang terecht. Dit dwong haar om haar relatie met dans, haar lichaam en artistieke praktijk opnieuw te bekijken. Tijdens dit proces, en zich bewust van haar ouder wordende danserslichaam, werd ze geconfronteerd met de stilte en taboes rondom de overgang in de

westerse samenleving.

Gunnarsdóttir plaatste een open uitnodiging op het internet waarin ze vrouwen in de overgang uitnodigde om zich bij haar onderzoek naar de menopauze aan te sluiten. Dit leidde tot *When the Bleeding Stops*, een voorstelling die de diepgewortelde kennis, geschiedenis en ervaringen belicht die inherent zijn aan het ouder wordende vrouwenlichaam.

In *When the Bleeding Stops* nemen vrouwen je mee in hun wereld van kwetsbaarheid, schaamte, empathie en humor. De voorstelling biedt een kijkje in hun leven en verkent de verschillende aspecten van hun ervaringen, waarbij je wordt aangemoedigd om samen met deze vrouwen te lachen, te huilen en het leven te vieren.

Tijdens haar Europese tournee nodigt Lovísa Ósk Gunnarsdóttir lokale vrouwen van middelbare leeftijd uit om met haar op het podium te staan. Zo ontstaat telkens een nieuw, gelaagd verhaal over de overgang, dat wereldwijd wordt gedeeld. De voorstelling groeit mee en vormt een steeds grotere, internationale gemeenschap.

Sat 5 July 18:30
Sun 6 July 18:30
Mon 7 July 18:30
Frascati 1
Dutch premiere
50 min
No intermission
€ 20
Language: ENG

Eliza Reid, author and first lady of Iceland until August 2024, described the performance as 'a feel-good celebration of the beauty and strength of middle age'. That's spot on: *When the Bleeding Stops* is an ode to the aging body that is as dazzling as it is taboo-breaking and is co-performed during Julidans by Amsterdam-local women.

At the age of forty, Icelandic dancer Lovísa Ósk Gunnarsdóttir was injured and at the same time ended up in menopause. This forced her to rethink her relationship with dance, her body and artistic practice. During this process, and aware of her aging dancer body, she was confronted with the silence and taboos surrounding menopause in Western society.

Gunnarsdóttir posted an open invitation on the internet inviting menopausal women to join her research on menopause. This led to *When the Bleeding Stops*, a performance that highlights the deep-rooted knowledge, history and experiences inherent in the aging female body.

In *When the Bleeding Stops*, women invite their audience into their world of vulnerability, shame, empathy and humour. The performance offers a glimpse into their lives and explores the different aspects of their experiences, encouraging spectators to laugh, cry, and celebrate life alongside the women on stage.

On her European tour, Lovísa Ósk Gunnarsdóttir invites middle-aged local women to join her on stage. This creates a new, layered story about menopause, which is worldwide, universal experience. The performance grows with it and forms an ever-growing, international community.

**A spotlight on
the female body
and aging**

Double bill

William Forsythe (VS) Ioannis Mandafounis (GR/DE) Dresden Frankfurt Dance Company

In dit bijzondere dubbelprogramma verkennen twee generaties choreografen, William Forsythe en Ioannis Mandafounis, de kracht van improvisatie. Dansers van de Dresden Frankfurt Dance Company bieden een veelledige blik op dans als levende kunstvorm, geworteld in het hier en nu.

Mon 7 July 20:30
Tue 8 July 20:00
ITA Rabozaal
Dutch premiere
90 min
incl. intermission
€43,50 / €40,50 / €38 /
€27,50

Het dubbelprogramma maakt de cirkel rond. William Forsythe stond aan het roer van Ballett Frankfurt van 1984 tot 2004 en leidde daarna The Forsythe Company van 2005 tot 2015, die later de Dresden Frankfurt Dance Company werd. Ioannis Mandafounis, die ooit danser was bij The

Forsythe Company, is daar nu artistiek directeur. Dit programma brengt twee werken van de twee generaties choreografen samen, ieder met hun eigen, maar zeker verwante improvisatorische benadering.

De zogeheten 'live-choreografie' – de methodologie van Ioannis Mandafounis – maakt het mogelijk om ter plekke een choreografie te creëren. In zijn werk *Lisa* kiezen de dansers zelf wanneer ze het podium betreden en verlaten, wat leidt tot verrassende wendingen. Een ontmoeting tussen twee dansers kan plotseling veranderen in een groepsscène, of iemand kan alleen worden gelaten voor een emotionele solo.

Het dansstuk combineert deze improvisaties met gedichten van Osip Mandelstam, een Russische dichter, essayist en criticus van de Sovjetregering, die wordt beschouwd als een van de grootste poëten van de twintigste eeuw. Zijn werk is een symbool van de strijd voor artistieke en intellectuele vrijheid in een tijd van repressie. Historische kostuums uit de jaren dertig bieden visuele context voor de teksten, die in het Russisch, Engels en Duits te horen zijn. Het publiek kan ervoor kiezen de kortere en langere narratieven te volgen – of niet. Is dit een misdaadscène, een romantische ontmoeting of gewoon business as usual?

Voor het tweede deel van het dubbelprogramma keert William Forsythe terug naar de plek waar zijn erfenis begon. Voor het eerst maakt de danslegende een nieuw werk met het gezelschap: *Civil Society: Undertainment*. Uitgaande van improvisatie modelleert hij een structuur die niet iets anders betekent, maar puur esthetisch plezier biedt – zoals in een caleidoscoop ontstaan verrassende patronen binnen een duidelijk kader. Het publiek wordt uitgenodigd dit als één levend, ademend geheel te ervaren.

William Forsythe wordt gezien als een van de invloedrijkste choreografen van de twintigste eeuw. Zijn werk wordt geprezen omdat het ballet heeft getransformeerd van een focus op klassiek repertoire naar een dynamische, hedendaagse kunstvorm.

Dancing as a living art form

In this unique double bill, two generations of choreographers, William Forsythe and Ioannis Mandafounis, explore the power of improvisation. Dancers of the Dresden Frankfurt Dance Company offer a multifaceted take on dance as a living art form, rooted in the here and now.

This double bill brings us full circle. William Forsythe was at the helm of Ballett Frankfurt from 1984 to 2004 and then went on to direct The Forsythe Company from 2005 to 2015, which later became the Dresden Frankfurt Dance Company. Ioannis Mandafounis, once a dancer with The Forsythe Company, is now its artistic director. This programme brings together two works by the two generations of choreographers, each with their own, but certainly related, approach to improvisation.

The method of Ioannis Mandafounis, also known as 'live choreography', allow dancers to create their choreography on the spot. In his work *Lisa*, the dancers themselves choose when they enter or exit the stage, which leads to truly surprising twists and turns. A chance encounter between two dancers can suddenly turn into a group scene, or someone may be left alone for an emotional solo.

The dance piece combines these improvisations with poems by Osip Mandelstam, a Russian poet, essayist and critic of the Soviet government, who is considered to be one of the most eminent poets of the twentieth century. His work symbolizes the struggle for artistic and intellectual freedom in times of oppression. Historical costumes from the 1930s provide visual context for the texts, which are spoken in Russian, English and German. The audience can choose to follow the shorter and longer narratives – or not. Is this a crime scene, a romantic encounter or simply business as usual?

For the second part of this double bill, William Forsythe returns to the place, where the roots of his impressive legacy lie to create a new work with the ensemble for the first time. Based on improvisation, he models in *Civil Society: Undertainment* a structure that does not mean anything in particular but offers pure aesthetic pleasure – like a kaleidoscope creating surprising patterns within a clearly perceptible framework. The audience is invited to experience this performance as one living, breathing whole.

William Forsythe is considered one of the most influential choreographers of the twentieth century. His work is hailed for transforming ballet from its focus on classical repertoire to a dynamic, contemporary art form.

© Lisa Probe

NOW WE ARE EARTH / An Orchestra

Nicole Beutler Projects (DE/NL)

NOW WE ARE EARTH / An Orchestra is de afsluiting van Nicole Beutlers dansopera-trilogie **RITUALS OF TRANSFORMATION** (*towards a new humanity*). In deze grande finale zoeken dansers, zangers en een 48-koppig Amsterdams stadskoor naar een nieuwe balans tussen mens en planeet. Het publiek is niet alleen toeschouwer, maar maakt actief deel uit van een gezamenlijke droom over de toekomst.

Met acht dansers/zangers en een lokaal samengesteld stadskoor in elke speelstad, is **NOW WE ARE EARTH / An Orchestra** een meeslepende en treffende totaalervaring. Prijswinnend choreograaf en theatermaker Nicole Beutler laat beweging en geluid versmelten, terwijl de grens tussen podium en publiek vervaagt.

In het eerste deel, *GINKGO*, werd afscheid genomen van de door mensen gemaakte wereld – een verhaal zonder happy end. In *ATMEN* liet Beutler de aarde weer ademhalen, terwijl planten het theater overnamen. **NOW WE ARE EARTH** is de derde fase: een voorstel voor een nieuwe samenleving van mens, dier, plant, schimmel én technologie.

In de voorstelling ontstaat een symfonie van stemmen, lichamen, objecten en geluid: als een éénstemmig lichaam, ondersteund door een koor dat verspreid tussen het publiek zit, in harmonie met alles om ons heen – van de theaterlampen tot de onzichtbare schimmels. Lichamen en stemmen bouwen een constant veranderend netwerk van klanken en bewegingen. Performers creëren nieuwe structuren, zoals een fractal die zich herhaalt en een complex web van verbindingen vormt. De theaterzaal wordt een levend ecosysteem.

NOW WE ARE EARTH is geïnspireerd door de alchemistische transformatie van lood naar goud, de zogeheten rubedo-fase, waarin alles samenkomt. Na vernietiging en herstel is het tijd voor een hergeboorte, gevoed door de oneindige energie van de zon.

Met haar werk wil Nicole Beutler overbrengen dat we samen de wereld kunnen transformeren. “In een tijd vol doemscenario’s biedt theater iets wat we nodig hebben: verbeelding. Wat als we niet in angst blijven hangen, maar juist nieuwe mogelijkheden zien? We kunnen veranderen als we maar willen en durven.”

Musical dance ritual for a new future

JULIDANS NL

Tue 8 July 20:30

Wed 9 July 20:30

ITA Grote Zaal

100 min

No intermission

€33 / €30 / €27 / €25 /

€20 / €10

Language: ENG & NL

(surtitles: ENG & NL)

NOW WE ARE EARTH / An Orchestra is the conclusion of Nicole Beutler’s dance opera trilogy **RITUALS OF TRANSFORMATION** (*towards a new humanity*). In this grand finale, dancers, singers and a 48-piece Amsterdam city choir search for a new balance between humans and the planet. The audience is not just a spectator, but an active part of a shared dream about the future.

With eight dancers/singers and a locally composed city choir in each city of play, **NOW WE ARE EARTH / An Orchestra** is an immersive and striking all-encompassing experience. Award-winning choreographer and theatre producer Nicole Beutler fuses movement and sound while blurring the lines

© Reinout Bos

between the stage and the audience.

In the first part, *GINKGO*, we bid farewell to the man-made world – a tale without a happy ending.

In *ATMEN* (Breathing), Beutler allows earth to catch her breath again, while plants take over the theatre.

NOW WE ARE EARTH is the third phase: a proposal for a new society of humans, animals, plants, fungus and technology.

The performance sets the stage for a symphony of voices, bodies, objects and sounds: like a unified body, supported by a choir scattered among the audience, in harmony with everything around us – from the theatre lights to the invisible fungi. Bodies and voices are building a constantly changing network of sounds and movements. Performers

create new structures, like a fractal that repeats and forms a complex web of connections. The theatre space becomes a living ecosystem.

NOW WE ARE EARTH is inspired by the alchemical transformation from lead to gold, known as the ‘rubedo’ phase, when everything comes together. After destruction and restoration, it is time for rebirth, fuelled by the sun’s infinite energy.

With her work, Nicole Beutler wants to convey the notion that together we can transform the world. ‘In a time full of doomsday scenarios, theatre offers something we need: imagination. What if we didn’t linger in fear, but instead saw new possibilities? We can change if only we are willing and daring.’

FRANK

Cherish Menzo (NL)

GRIP & Theater Utrecht
i.c.w. Dance On Ensemble

In een wankel wereld vol onwaarschijnlijke, gruwelijke en gewelddadige gebeurtenissen roept **FRANK** associaties op met vroege horrorfilms. De veelgeprezen performer en choreograaf Cherish Menzo richt in haar doorlopende onderzoek naar hoe wij kijken en bewegen, onze blik op de angst en fascinatie voor 'het monsterlijke'.

Net als in de eerste twee delen van haar trilogie, *JEZEBEL* en *DARKMATTER*, gebruikt Menzo in het derde en laatste deel *FRANK*, *the monstrous and horror, the 3rd part of a speculative fabulated trilogy* vervorming en transformatie als stijlkenmerken.

Menzo vertelt geen chronologische verhalen; ze creëert ruimtes en werelden waarin het Zwarte lichaam centraal staat en waarin verhalen van de Afrikaanse diaspora worden verkend. In de soloperformance *JEZEBEL* deconstrueerde ze het imago van de vrouw in de hiphopcultuur. In *DARKMATTER* zocht ze naar manieren om het lichaam zoveel mogelijk los te zingen van de werkelijkheid, waarbij ze zich liet inspireren door donkere materie en zwarte gaten die botsen.

In *FRANK* – dat zowel verwijst naar het Engelse woord voor 'eerlijk, oprecht' als naar het Monster van Frankenstein – gaat Menzo op zoek naar het monster in alle mogelijke gedaanten, maar vooral als een gedeelde fantasie: de onmens, de afwijking van het normale, de ander. Zombies, demonen, spoken, gevaarlijke dieren: ze weerspiegelen de angst voor het onbekende. *FRANK* is een voorstelling op de grens van ritueel, apocalyps en carnaval.

De drie dansers, performers van verschillende generaties, vertolken hun plaats in die wankel wereld met onsamenvangende, afgebroken bewegingen terwijl het decor rond hen instort.

Cherish Menzo is choreograaf en danser. Voor *JEZEBEL* ontving ze de Amsterdam Fringe Award en de Fringe International Bursary Award 2019. In 2022 kreeg ze de prestigieuze Charlotte Köhler Prijs van het Prins Bernhard Fonds. Voor *DARKMATTER* ontving Menzo de BNG Bank Theaterprijs (2023) en de prijs voor beste regie (2023) van de Nederlandse Toneeljury.

JULIDANS NL

Wed 9 July 18:30
Thu 10 July 19:00
Theater Bellevue
90 min (tbc)
No intermission
€ 27,50

In a shaky world full of unlikely, gruesome and violent events, *FRANK* evokes associations with early horror films. Acclaimed performer and choreographer Cherish Menzo, in her ongoing research into how we look and move, focuses our gaze on the fear and fascination of 'the monstrous'.

As in the first two parts of Menzo's trilogy, *JEZEBEL* and *DARKMATTER*, the third and final part, *FRANK*, *the monstrous and horror, the 3rd part of a speculative fabulated trilogy* abounds with distortion and transformation as style elements.

Menzo does not tell chronological stories; she creates spaces and worlds centred around the Black body and exploring stories of the African diaspora. In the solo performance *JEZEBEL*, she deconstructed the image of women in hip-hop culture. In *DARKMATTER*, she sought ways to sing the body free from reality as far as possible, drawing inspiration from dark matter and colliding black holes.

In *FRANK* – which refers both to the English word for 'honest, sincere' and to Frankenstein's monster – Menzo explores and seeks to confront the monster in all possible guises, but mainly as a shared fantasy: the inhuman, a deviation from what is normal, the other. Zombies, demons, ghosts, dangerous animals: they reflect the fear of the unknown. *FRANK* is a performance bordering on a ritual, the apocalypse and carnival.

The three dancers, performers of different generations, interpret their place in that shaky world with disjointed, broken-down movements as the set collapses around them.

Cherish Menzo is a choreographer and dancer. For *JEZEBEL*, she received the Amsterdam Fringe Award and the 2019 Fringe International Bursary Award. In 2022, she received the prestigious Charlotte Köhler Prize from the Prince Bernhard Fund. For *DARKMATTER*, Menzo received the BNG Bank Theater Prize (2023) and the prize for best director (2023) from the Nederlandse Toneeljury.

The monster
as a shared
fantasy

Wo 2 Jul 25 20:30		Do 3 Jul 25 20:30		Vr 4 Jul 25		Za 5 Jul 25 20:00		Zo 6 Jul 25 20:00		Ma 7 Jul 25		Di 8 Jul 25 20:30		Wo 9 Jul 25 20:30		Do 10 Jul 25 21:00		Vr 11 Jul 25		Za 12 Jul 25 21:00		Zo 13 Jul 25 19:30							
OPENING Christos Papadopoulos / Leon & the Wolf ‘My Fierce Ignorent Step’ (60 min)								Erna Ómarsdóttir & Halla Ólofsdóttir / Iceland Dance Company ‘Romeo & Juliet - Up Close’ (120 min)								Nicole Beutler Projects ‘NOW WE ARE EARTH / An Orchestra’ (100 min)				Ann Van den Broek WArD/waRD ‘echo_re_echo’ (65 min)				David Raymond & Tiffany Tregarthen / Out Innerspace ‘Rhino’ (65 min)					
18:30		20:00		19:30		21:00		21:00		15:30		20:30		20:00		18:30		20:30		20:30		17:00							
		Ioannis Mandafounis / Dresden Frankfurt Dance Company 'Join' (50 min)										William Forsythe & Ioannis Mandafounis / Double bill		Dresden Frankfurt Dance Company (90 min)				Lia Rodrigues ‘Borda’ (± 60 min)				hetpaleis & Voetvolk ‘WASCO!’ (50 min)							
		18:30		21:00								21:00		18:30				19:00		19:00		15:00							
				Faye Driscoll ‘Weathering’ (65 min)								Cherish Menzo / GRIP & Theater Utrecht i.c.w. Dance on Ensemble ‘FRANK’ (± 90 min)						Trevoga Collective ‘Xx-63’											
				Lovísa Ósk Gunnarsdóttir ‘When The Bleeding Stops’ (50 min)																									
17:30		17:30		20:30		20:30		20:30		19:00																			
Benjamin Kahn ‘Bless the Sound that Saved a Witch like me’ (40 min)				Maria Magdalena Kozłowska / Frascati Producties ‘The Polish Project’ (± 50 min)																									
		19:00		21:00																		20:30		20:30		19:00		21:00	
		Mohamed Toukabri ‘Every-body-knows-what-tomorrow- brings...’ (± 60 min)																				Viktor Szeri ‘Fatigue’ (45 min)							
		20:00		20:00																		20:30		20:30					
		Junadry Leocaria ‘Mi Pret’i Wowo’ (70 min)										ICK Dans Amsterdam ‘Rhino Dance Marathon’ (ongoing performances, walk in/out)																	
		20:30		20:30								20:30		20:30		20:30		20:30											
JULIDANS NL 2 Jul 25 Wo		JULIDANS NEXT 3 Jul 25 Do		Connor Schumacher / ARK ‘Physical Therapy’ (90 min)		12:00		6 Jul 25 Zo		7 Jul 25 Ma		8 Jul 25 Di		9 Jul 25 Wo		Leïla Ka ‘Maldonne’ (60 min)		Catarina Miranda ‘ATSUMORI’ (60 min)		11 Jul 25 Vr		12 Jul 25 Za		13 Jul 25 Zo					
				Ioannis Mandafounis ‘One One One’ (60 min)		Serge Aimé Coulibaly / Faso Dance Theater ‘Tolon Ké!’ (60 min)																							

Maldonne

Leïla Ka (FR)

Vrouwelijkheid in al haar veelzijdigheid – teder, rebels, speels en krachtig – komt tot leven in *Maldonne* van de Franse choreograaf Leïla Ka. Vijf danseressen, gekleed in een explosie van verschillende jurken, verkennen en herdefiniëren hun identiteit in een hyper-energiek spektakel vol visuele contrasten.

In *Maldonne*, de eerste ensemblevoorstelling van de Franse rising star Leïla Ka, ontstaat een speels en krachtig portret van vrouwelijkheid. Vijf danseressen in lange bloemenjurken bewegen beheerst en synchroon, hun bewegingen afgestemd op ademhaling en stem. Maar wat begint als een delicate synchronisatie, verandert al snel in een chaos van lip-syncs en bewegingen die elkaar aanvullen en afstoten. Kwetsbaarheid en rebellie raken verstrengeld in een weerbarstige, expressieve choreografie.

De jurken, dertig stuks uit tweedehandswinkels, spelen een sleutelrol. Ze worden niet alleen gedragen, maar ook omgevormd: geknoopt tot fallussen, gebruikt als zwepen of om aan te hangen terwijl Leonard Cohens *Dance Me to the End of Love* klinkt. De danseressen stellen vrouwen voor die de was ophangen, roddelen of zwanger zijn. Maar niets is wat het lijkt. Leïla Ka bevraagt de vrouwelijke identiteit, door die steeds weer overhoop te gooien. Elke overgang wordt gemarkeerd door een kostuumwissel, wat een mozaïek van beelden en verhalen oplevert.

De titel *Maldonne* komt uit het kaartspel en verwijst naar een verkeerd gedeelde hand, waardoor het spel opnieuw moet beginnen. Voor Ka staat dit symbool voor de positie van vrouwen in de maatschappij: er is veel bereikt, maar ongelijkheid blijft. Tegelijkertijd verwijst de titel ook naar Madonna, de iconische popster die vrouwelijke kracht en rebellie belichaamt. De voorstelling biedt een poëtische én soms ironische kijk op de rollen en verwachtingen die vrouwen opgelegd krijgen.

Leïla Ka begon in de urban dance scene en was daarna assistent van de Franse danspionier Maguy Marin, die bekendstaat om haar innovatieve en expressieve dans taal. Marin heeft duidelijk invloed gehad op Ka's eigen werk. Met *Maldonne* bevestigt Ka haar talent als choreograaf. De voorstelling ging in 2023 in première bij La Garance – Scène nationale de Cavaillon en kan overal rekenen op staande ovaties.

JULIDANS NEXT

Wed 9 July 20:30
Thu 10 July 20:30
Meervaart Blauwe Zaal
Dutch premiere
60 min
No intermission
€ 20

The many faces of femininity expressed in a kaleidoscope of dresses

Femininity in all its versatility – tender, rebellious, playful and powerful – comes alive in French choreographer Leïla Ka's production of *Maldonne*. Five dancers, dressed in an explosion of different dresses, explore and redefine their identities in a hyper-energetic spectacle full of visual contrasts.

In *Maldonne*, the first ensemble performance by French rising star Leïla Ka, a playful yet powerful portrait of femininity emerges. Five dancers in long floral dresses move in a controlled and synchronised way, their movements tuned to breaths and voices. But what begins as delicate synchronisation soon turns into a chaos of lip-syncs and movements that complement and repel each other. Vulnerability

and rebellion become intertwined in an unruly, expressive choreography.

The dresses, thirty items from second-hand shops, play a key role. They are not only worn but also transformed: knotted into phalluses, used as whips or as supports to cling on to while Leonard Cohen's *Dance Me to the End of Love* plays. The dancers represent women hanging laundry, gossiping or being pregnant. But nothing is what it seems. Leïla Ka questions female identity, by constantly turning it upside down. Each transition is marked by a costume change, creating a mosaic of images and stories.

The title *Maldonne* comes from card games and refers to an incorrectly dealt hand, forcing the game to start all over again. For Ka, it symbolises

the position of women in society: much has been achieved, but inequality remains. At the same time, the title also refers to Madonna, the iconic pop star who embodies female strength and rebellion. The performance offers a poetic and sometimes ironic look at the roles and expectations imposed on women.

Leïla Ka started out in the urban dance scene and was then assistant to French dance pioneer Maguy Marin, who is known for her innovative and expressive dance language. Marin has clearly influenced Ka's own work. With *Maldonne*, Ka highlights once again her talent as a choreographer. The performance premiered at La Garance – Scène nationale de Cavaillon in 2023 and receives standing ovations around the world.

© Monia Pavoni

echo_re_echo

Ann Van den Broek (BE/NL)

WArd/waRD

Van een groot gebaar naar een intiem moment, van een monumentaal beeld tot een persoonlijke bekentenis, van beweging naar zang. Choreograaf Ann Van den Broek en zanger Gregory Frateur van de Belgische band Dez Mona onderzoeken in hun nieuwe werk wat ze gemeen hebben, maar ook wat ze uiteendrijft.

Na een aantal ensemblewerken, zoals *Joy Enjoy Joy* (2022), *Ohm* (2023) en *The Balancing Act* (2023), wordt *echo_re_echo* weer een persoonlijke performance. De Vlaams-Nederlandse choreograaf Ann Van den Broek is hierin zelf te zien naast Gregory Frateur, podiumkunstenaar en zanger van Dez Mona, een Antwerpse band die alternatieve pop speelt. Van den Broek en Frateur werken al veel langer samen, onder andere in het voor een Zwaan genomineerde *Memory Loss* (2021).

In deze nieuwe voorstelling diepen zij hun artistieke en persoonlijke verhouding verder uit. Waar raken hun disciplines elkaar, waar bevechten ze of versterken ze elkaar juist? Waar is hun werk grensoverschrijdend, wanneer vloeien kunst en leven samen? Hoe overbruggen ze de afstand tussen muziek en dans, tussen twee kunstenaars én twee persoonlijkheden? *echo_re_echo* is zowel een dansperformance als een concert.

Van den Broek en Frateur worden geflankeerd door twee dansers, die hen als het ware echoën. Frateur wordt als zanger begeleid door Nicolas Rombouts, ook bandlid van Dez Mona, met (bas) gitaar en synthesizers.

Van den Broeks choreografieën zijn expressief, filmisch, persoonlijk en intens. Inspiratie voor haar werk haalt ze uit wat haar op dat moment beweegt of fascineert, uiteraard ook gevoed door maatschappelijke ontwikkelingen; een mix van emotie en analyse.

Het werk van Ann Van den Broek wordt internationaal gewaardeerd en is tweemaal bekroond met een Zwaan voor meest indrukwekkende dansproductie: *Co(te)lette* (2008) en *The Black Piece* (2015). In 2022 won ze met de film *Memory Loss Inside* de Performance Relay & Camera Rework Competition van dansfilmfestival Cinedans.

JULIDANS NL

Thu 10 July 21:00

ITA Grote Zaal

60 min (tbc)

No intermission

€33 / €30 / €27 / €25

/€20 / €10

Between dance
performance
and concert

© Alexander D'Hiet

From a grand gesture to an intimate moment, from a monumental sculpture to a personal confession, from movement to song. In their new work, choreographer Ann Van den Broek and singer Gregory Frateur of Belgian band Dez Mona explore what they have in common, but also what drives them apart

After a number of works for ensemble dancing, such as *Joy Enjoy Joy* (2022), *Ohm* (2023) and *The Balancing Act* (2023), *echo_re_echo* will again be a personal performance. It features Flemish-Dutch choreographer Ann Van den Broek herself alongside Gregory Frateur, performing artist and singer of Dez Mona, an Antwerp-based band playing alternative pop. Van den Broek and Frateur have been working together for much longer, including in *Memory Loss* (2021), which was nominated for a Zwaan.

In this new performance, they intensify their artistic and personal relationship. Where do their disciplines touch, where do they oppose or reinforce each other? Where does their work cross borders, when do art and life merge? How do they bridge the distance between music and dance, between two artists and two personalities? *echo_re_echo* is both a dance performance and a concert.

Van den Broek and Frateur are flanked by two dancers, echoing them as it were. Frateur is accompanied as a singer by Nicolas Rombouts, also a band member of Dez Mona, with (bass) guitar and synthesizers.

Van den Broek's choreographies are expressive, cinematic, personal and intense. She draws inspiration for her work from whatever moves or fascinates her at the time, obviously also fuelled by social developments; a mix of emotion and analysis.

Ann Van den Broek's work is internationally acclaimed and has twice been awarded a Zwaan for most impressive dance production: *Co(te)lette* (2008) and *The Black Piece* (2015). In 2022, she won the Performance Relay & Camera Rework Competition of dance film festival Cinedans with the film *Memory Loss Inside*.

Borda

Lia Rodrigues (BR)

Julidans presenteert met trots *Borda*, de nieuwste voorstelling van de gevierde Braziliaanse choreograaf Lia Rodrigues. Met haar krachtige en indringende stijl verweeft ze dans met sociale verandering en een verlangen naar pure, menselijke verbinding. *Borda* is een explosie van kleur en een uitnodiging om grenzen en culturen te openen – een ervaring die je niet snel loslaat.

Lia Rodrigues is een van de meest invloedrijke choreografen van Brazilië. Haar werk is rauw, gedurfd en diepgeworteld in maatschappelijke thema's. Na de lovend ontvangen voorstellingen *Furia* en *Encantado* op Julidans keert ze dit jaar terug met *Borda*. Hierin stelt ze de vraag: wat is een grens eigenlijk? Het Portugese *borda* kan zowel 'grens' als 'borduur' betekenen, waardoor het tegelijkertijd scheiding en verbinding symboliseert.

Grenzen lijken vaak harde lijnen tussen landen, culturen en mensen, gemarkeerd door muren en hekken. Maar ze kunnen ook vloeiend zijn, gevormd door taal, geur, rituelen en verhalen die zich mengen en elkaar verrijken. *Borda* laat zien dat een grens niet alleen een obstakel is, maar ook een kans om nieuwe werelden te ontdekken, een kleurrijke viering van het leven.

In deze strak gechoreografeerde, associatieve dansvoorstelling onderzoekt Rodrigues de zichtbare en onzichtbare grenzen die we dagelijks oversteken. Hoe kunnen we samenleven in een wereld vol scheidslijnen? Hoe dragen we binnen die geconstrueerde kaders onze herinneringen en dromen met ons mee? Misschien wel door een ruimte te creëren waarin deze marges beginnen te bewegen, te zweven en te dansen...

Rodrigues staat bekend om haar inclusieve aanpak. Ze betreft lokale gemeenschappen intensief en biedt een podium aan stemmen die vaak onopgemerkt blijven. Haar voorstellingen maakten wereldwijd indruk met hun rauwe energie en een vibrerende Braziliaanse volksgeest. Een samenspel van stemmen, kleuren en sferen.

Met haar compromisloze visie bewijst Lia Rodrigues dat dans meer is dan beweging. Het is een daad van verandering, een manier om werelden te openen en een oproep tot

solidariteit. Haar werk raakt, daagt uit en inspireert – een artistieke en maatschappelijke revolutie in beweging.

Lia Rodrigues Companhia de Danças is gevestigd in de Maré, een van de grootste favela's van Rio de Janeiro. In 2004 richtte Rodrigues het Centro de Artes da Maré op, een plek waar kunst, educatie en sociale verandering samenkomen. In 2014 ontving ze de Prins Claus Prijs voor haar indrukwekkende oeuvre.

Boundaries can be opportunities to connect the world

**Thu 10 July 20:30
Fri 11 July 20:30
Sat 12 July 20:30
Dutch Premiere
ITA Rabozaal
60 min
No intermission
€40,50 / €37,50 / €35 / €24,50**

Julidans is proud to present *Borda*, the latest performance by celebrated Brazilian choreographer Lia Rodrigues. With her powerful and profound style, she interweaves dance with social change and a desire for pure, human connection. *Borda* is an explosion of colour and an invitation to open borders and cultures – a lingering, memorable experience.

Lia Rodrigues is one of Brazil's most influential choreographers. Her work is raw, daring and deeply rooted in social themes. After the critically acclaimed performances of *Furia* and *Encantado* at previous iterations of Julidans, she returns this year with *Borda*. In it, she raises a pertinent question: what exactly is a border? In Portuguese, *borda* can mean both 'border' and 'embroidery', symbolising

separation and interconnectedness at the same time. Borders often seem like hard lines between countries, cultures and people, marked by walls and fences. But they can also be fluid, shaped by language, smells, rituals and stories that blend and enrich each other. *Borda* demonstrates that a border is not only an obstacle, but also an opportunity to discover new worlds, a colourful celebration of life.

In this tightly choreographed, associative dance performance, Rodrigues explores the visible and invisible borders we cross every day. How can we live together in a world full of divisions? Within these constructed frameworks, how do we carry our memories and dreams with us? Perhaps by creating a space in which these margins begin to move, float and dance...

Rodrigues is known for her inclusive approach.

She takes great care to engage local communities and provides a stage for voices that often go unnoticed or unheard. Her performances have captivated audiences around the world with their raw energy and vibrant Brazilian spirit. An interplay of voices, colours and atmospheres.

With her uncompromising vision, Lia Rodrigues proves that dance is more than motion. It is an act of change, a way of opening worlds and a call for solidarity. Her work touches, challenges and inspires – an artistic and social revolution in motion.

Lia Rodrigues Companhia de Danças is based in the Maré, one of Rio de Janeiro's largest favelas. In 2004, Rodrigues founded the Centro de Artes da Maré, a place where art, education and social change come together. In 2014, she received the Prince Claus Award for her impressive body of work.

© Sammi Landweer

Fatigue

Viktor Szeri (HU)

In zijn solo *Fatigue* geeft Viktor Szeri zich volledig over aan uitputting, als spiegel van de burn-out, de ziekte van deze tijd. Wat subtiel begint, groeit al snel uit tot een hypnotiserende visuele explosie op het snijvlak van clubcultuur en performance.

In een wereld waar werk vaak wordt gezien als de maatstaf voor geluk en succes, lijkt eindeloos presteren de enige weg naar vooruitgang. Maar wat gebeurt er als je op een gegeven moment leeg bent? Wanneer de energie opraakt en lichaam en geest niet meer meewerken?

De solo *Fatigue* is een indringende confrontatie met de verwoestende gevolgen van burn-out, als een schaduw die onontkoombaar is en je doet beseffen hoe dun de lijn is tussen doorgaan en volledig opgebrand raken. Met een dynamiek die wisselt tussen trage, bedachtzame bewegingen en razendsnelle uitbarstingen, toont Viktor Szeri hoe uitputting niet alleen het lichaam verzwakt, maar ook de geest en het creatieve proces ondermijnt. De toeschouwer wordt meegezogen in een beklemmend universum, dat ligt verankerd in zowel de clubcultuur als de performancekunst.

Fatigue legt de rauwe realiteit van uitputting bloot, maar transformeert die pijn in iets onverwacht krachtigs. Het onontkoombare ritme van het leven wordt voelbaar, terwijl de voorstelling balanceert tussen benauwdheid en bevrijding. Szeri laat het publiek niet alleen de dreiging van uitputting ervaren, maar ook de veerkracht die daaruit kan ontstaan.

Viktor Szeri (1993) is een danser en choreograaf uit Boedapest, die werd geselecteerd als een van de Twenty24 Artists van Aerowaves. Zijn solo *Fatigue* won in 2023 de prestigieuze Rudolf Lábán Prijs. Szeri's werk is een mix van dans en beeldende kunst, met improvisatie als fundament. Voor hem is dans een taal waarin het kwetsbare, vergankelijke lichaam zich losmaakt van maatschappelijke normen. Zijn grensverleggende voorstellingen trekken het publiek mee in meeslepende, maar tegelijk intieme werelden.

JULIDANS NEXT

Fri 11 July 19:00
Sat 12 July 21:00
Podium Mozaïek
45 min
No intermission
€ 15

A captivating exploration through the physical and mental struggle of burnout

JULIDANS ON STAGE

In his solo show *Fatigue*, Viktor Szeri completely surrenders to exhaustion, as a mirror of burnout, the disease of our time. After a subtle start, the dance quickly develops into a hypnotising visual explosion at the intersection of club culture and performance.

In a world where work is often seen as the measure of happiness and success, non-stop performance seems to be the only way to advance. But what happens when you actually reach a point where you feel completely drained? When you run out of energy and your body and mind are no longer in sync?

The solo show *Fatigue* is a poignant confrontation with the devastating consequences of burnout, like an inescapable shadow that gives spectators an inkling how narrow the line is between carrying on and suffering a complete burn out. With a dynamic that shifts between slow, deliberate movements and lightning-fast outbursts, Viktor Szeri shows how exhaustion not only weakens the body but also undermines the mind and the creative process. The spectator is drawn into an oppressive universe that is anchored in both club culture and performance art.

Fatigue exposes the raw reality of exhaustion but transforms that pain into something unexpectedly powerful. The inescapable rhythm of life becomes tangible, while the artistic performance balances between oppression and liberation. Szeri allows the audience to experience not only the threat of exhaustion, but also the resilience that can arise from it.

Viktor Szeri (1993) is a dancer and choreographer from Budapest who was selected as one of Aerowaves Twenty24 artists. His solo show *Fatigue* won the prestigious Rudolf Lábán Award in 2023. Szeri's work is a mix of dance and visual art, with improvisation as its foundation. He pursues the notion that dance is a language in which the vulnerable, transient body breaks free from social norms. His groundbreaking performances draw the audience into compelling, yet at the same time intimate worlds.

© Irigo Simon

© Pedro Rosario Nunes

ATSUMORI

Catarina Miranda (PT)

Geïnspireerd door het Japanse Noh-theater en clubdance nemen vijf dansers je mee in een bezweringsritueel van transformatie, langs thema's als verlies, wedergeboorte en de zoektocht naar innerlijke rust. Dans, licht en geluid creëren samen een betoverende tussenwereld.

De Portugese choreograaf en beeldend kunstenaar Catarina Miranda staat bekend om haar multidisciplinaire aanpak, waarin beeld, beweging, stem, scenografie en licht samensmelten tot één geheel. Haar dansstijl is zowel ritueel en futuristisch, als gefocust en hypnotiserend. Ze verweeft geometrische met organische beweging, en put uit volksdans, voguing, performancekunst en Aziatische invloeden. Dit alles gevat in een onbestemde maar intrigerende sci-fi-achtige lichamelijkeheid.

In 2018 volgde Miranda een training aan het Kyoto Art Center in Japan, waar ze zich verdiepte in de bewegingstaal en muzikale tradities van het Noh-theater. Bij dit eeuwenoude theatergenre, met zijn minimalistische en symbolische stijl, is alles – van de bewegingen tot de muziek en kostuums – zorgvuldig georkestreerd.

ATSUMORI is de vrucht van deze studie, waarin de codes van het Noh-theater worden verwerkt in een hedendaagse, hypnotische danstaal. Verleden en toekomst raken elkaar. De titel verwijst naar een vijftiende-eeuwse Noh-theatertekst, waarin de geest van een jonge samoerai na zijn gewelddadige dood doolt over het slagveld, op zoek naar wraak. Pas wanneer een monnik hem helpt zijn lot te accepteren, vindt hij rust.

De thema's rond verlies en wedergeboorte vormen de inspiratiebron voor *ATSUMORI*, een mysterieuze tussenwereld vol schimmen, verdwijnende lichamen en onverwachte transformaties. Vijf dansers voeren een ritueel uit dat doet denken aan een tribale volksdans – als een soort bezwering. Met klappen, fluisteringen en lage, dreunende klanken wint de dans steeds verder aan intensiteit, als een droom die je langzaam opslokt.

Het lichtontwerp van Leticia Skrycky en Joana Mário speelt een essentiële rol. Scherpe contrasten tussen licht en duisternis weven een magisch landschap, waar de dansers verdwijnen in de schaduwen of ogenschijnlijk uit het niets tevoorschijn komen.

JULIDANS NEXT

Fri 11 July 20:30
Meervaart Rode Zaal
Dutch premiere
60 min
No intermission
€ 20

Inspired by Japanese Noh theatre and club dance, five dancers take you through an incantation of transformation, along themes of loss, rebirth and the search for inner peace. Together, dance, light and sound create an enchanting in-between world.

Portuguese choreographer and visual artist Catarina Miranda is known for her multidisciplinary approach, in which visual imagery, movement, voice, scenography and light merge into one. Her dance style is both ritualistic and futuristic, as well as focused and hypnotic. She interweaves geometric with organic movement, drawing on folk dance, voguing, performance art and Asian influences. All this is captured in an indefinable but intriguing sci-fi-like physicality.

In 2018, Miranda trained at the Kyoto Art Centre in Japan, where she immersed herself in the movement language and musical traditions of Noh theatre. In this ancient theatre genre, with its minimalist and symbolic style, everything – from the movements to the music and costumes – is carefully orchestrated.

ATSUMORI is the fruit of this study, which incorporates the codes of Noh theatre to create a contemporary, hypnotic dance language. Past and future touch each other. The title refers to a 15th-century Noh theatre script, in which the ghost of a young samurai roams over the battlefield after his violent death, seeking revenge. Only when a monk helps him accept his fate does he find peace.

The themes of loss and rebirth inspire *ATSUMORI*, a mysterious in-between world full of shadows, disappearing bodies and unexpected transformations. Five dancers perform a ritual reminiscent of a tribal folk dance – like an incantation. Carried by clapping, whispers and low, droning sounds, the dance gradually gains intensity, like a dream that slowly swallows you up.

The lighting design by Leticia Skrycky and Joana Mário plays an essential role. Sharp contrasts between light and darkness weave a magical landscape, where the dancers disappear into the shadows or seemingly appear out of nowhere.

**Sci-fi dance
between shadow
and light inspired
by Japanese Noh
theatre**

Rhino Dance Marathon

ICK Dans Amsterdam (NL)

Op 10 en 11 juli opent Space for Dance Art haar deuren voor een intensieve avond: de **Rhino Dance Marathon**. Een beweeglijk parcours van dans, beeld, tekst, klank en herinnering – opgebouwd uit drie decennia danspraktijk van Emio Greco en Pieter C. Scholten.

De *Rhino Dance Marathon* is doorlopend toegankelijk, geen start of eind, maar een open huis. De hele avond kun je dwalen door zeven ruimtes, waar werk uit het verleden en het nu zich vermengen. Dertig markeringen uit het werk van EG | PC worden opnieuw zichtbaar – niet als overzicht, maar als actieve sporen: videofragmenten, gedragen kostuums, betekenisvolle objecten, en teksten die het lichaam als geheugen aanspreken. Daartussen verschijnen korte performances, exposities, installaties en interventies van nieuwe makers die resoneren met het DNA van ICK.

En de Rhino? Die reist mee. De neushoorn is krachtig en kwetsbaar tegelijk. Hij belichaamt het lichaam dat zich voortbeweegt, traag maar standvastig, tegen de stroom in. In de locatievoorstelling *Addio alla Fine* (Holland Festival 2012) figureert een neushoorn in een roeiboot, dobberend op het water – een beeld dat verwijst naar de film *E la Nave Va* van Fellini, waarin een cruiseschip vol culturele elite langzaam ten onder gaat. Alleen de Rhino blijft over, overgeheveld in een sloep die afdrijft richting een onbekende toekomst. Niet als overblijfsel, maar als voorteken.

De *Rhino Dance Marathon* is geen voorstelling, maar een beweging. Stap erin.

JULIDANS NL

Thu 10 July 20:30

Fri 11 July 20:30

ongoing performances,

walk in/out

Pay what you can

Thirty years of dance as bodies in revolt

On July 10th and 11th, Space for Dance Art will open its doors for an intense evening: ***the Rhino Dance Marathon***. A dynamic journey of dance, image, text, sound, and memory – built from three decades of dance practice by Emio Greco and Pieter C. Scholten.

You can wander through seven spaces where past and present works intertwine, continuously accessible, with no start or end. Throughout the evening, thirty markers from EG | PC's work will resurface – not as an overview, but as active traces: video fragments, worn costumes, meaningful objects, and texts that engage the body as a site of memory. Between these, short performances, exhibitions, installations, and interventions from new creators who resonate with the DNA of ICK will appear.

And the Rhino? It travels with us. The Rhino is powerful and fragile at the same time. It embodies the body that moves forward, slow but steadfast, against the current. In the site-specific performance *Addio alla Fine* (Holland Festival 2012), a rhinoceros is featured in a rowing boat, drifting on the water – a reference to Fellini's film *E la Nave Va*, where a cruise ship filled with cultural elites slowly sinks. Only the Rhino remains, transferred into a lifeboat, drifting towards an unknown future. Not as a remnant, but as an omen.

The *Rhino Dance Marathon* is not just a performance, it is a movement. Step into it.

© Rene Mesman

Rhino

David Raymond & Tiffany Tregarthen (CA) Out Innerspace

Rhino is een betoverend Lynchiaans avontuur dat dans, film, hologramtechnieken en theater op spectaculaire wijze samenbrengt. Choreografen Tiffany Tregarthen en David Raymond van Out Innerspace presenteren een onwaarschijnlijke cast van personages op de 'sectietafel van de mensheid', ieder op een kruispunt in hun bestaan. Wat is er nodig om de toekomst hoopvol tegemoet te zien?

Dier, mens of element – In *Rhino* ontmoeten we een Neushoorn, een Skelet, een Verteller, een Matador, een Condor, een Kakkerlak en Olie. Ze hebben hun hoogtijdagen gehad, staan op het punt van uitsterven en vechten voor hun plek in een wereld die hen steeds minder lijkt te begrijpen. Wat is écht nodig om te overleven? Wat kunnen ze meenemen uit het verleden om een eventuele toekomst te verkennen?

Tregarthen en Raymond combineren in *Rhino* cinematografische technieken met fysieke expressie, waarbij ze de wetten van de zwaartekracht tarten en het dansidoom oprekken. Live videoprojecties brengen de emoties van de performers dichterbij. Intieme close-ups van gezichten en handen verschijnen in nevel en holo-gauze, waardoor hologram-achtige beelden ontstaan.

Deze technieken onthullen de innerlijke wereld van de personages: spookachtige beelden weerspiegelen de onzekerheid van hun toekomst, rechtstreeks gericht op het publiek. Het lijkt alsof hun strijd de onze is, het monster dat we in de bek moeten kijken om na te denken over wat écht essentieel en wezenlijk is om de tand des tijds te doorstaan – wellicht zelfs om te overleven. Humor, compassie en een unheimische soort van suspense komen samen in dit visuele spektakel, in een ultradynamische danstaal die even acrobatisch als poëtisch is.

Tiffany Tregarthen en David Raymond werkten samen met de toonaangevende choreograaf Crystal Pite en creëerden werk

voor gezelschappen als Nederlands Dans Theater. Hun werk, dat al eerder tijdens Julidans was te zien, verkent op magische wijze de grenzen van dans, theater en film. Ze onderzoeken thema's als overleving, identiteit en verbondenheid, met een scherp gevoel voor humor, maar ook met ruimte voor de kwetsbaarheid van de menselijke natuur.

Deze voorstelling wordt ondersteund door AMMODO.

© David Raymond

Sat 12 July 21:00
Sun 13 July 19:30
ITA Grote Zaal
Dutch premiere
Julidans coproduction
65 min
No intermission
€33 / €30 / €27 / €25 /
€20 / €10

Rhino is an enchanting Lynchian adventure that merges dance, film, hologram techniques and theatre in a spectacular fashion. Choreographers Tiffany Tregarthen and David Raymond of Out Innerspace present an unlikely cast of characters on the 'dissecting table of humanity', each at a crossroads in their existence. What will it take to embark on the future with hope?

Animal, human or element – In *Rhino*, we meet a Rhino, a Skeleton, a Narrator, a Matador, a Condor, a Cockroach and Oil. They are already past their prime, are on the verge of extinction and are fighting for their place in a world that seems to understand them less and less. What does it really take to survive? What can they take with them from the past to explore a possible future?

In *Rhino*, Tregarthen and Raymond combine cinematic techniques with physical expression, defying the laws of gravity and stretching the dance idiom. Live video projections bring the performers' emotions closer. Intimate close-ups of faces and hands appear in mist and hologauze, creating hologram-like images.

These techniques reveal the inner workings of the characters: haunting images reflect the uncertainty of their future, aimed directly at the audience. It seems as if their struggle is our own, the monster we must face to reflect about what is truly intrinsic and essential for us to stand the test of time – perhaps even to survive. Humour, compassion and an uncanny kind of suspense come together in this visual spectacle, in an ultra-dynamic dance language that is as acrobatic as it is poetic.

Tiffany Tregarthen and David Raymond collaborated with leading choreographer Crystal Pite and created work for companies such as Nederlands Dans Theater. Their work, already shown at previous iterations of Julidans, magically explores the boundaries of dance, theatre and film. They explore the themes of survival, identity and connectedness, with a keen sense of humour, but also embracing the fragility of human nature.

This performance is supported by AMMODO.

Visual spectacle about transformation on the threshold of destruction

Xx-63

Trevoga Collective (NL)

Rauw, rebels en hypnotiserend: Trevoga laat met Xx-63 opnieuw zien waarom ze tot de spannendste nieuwe makers van dit moment behoren. Dit meedogenloze danscollectief, voortgekomen uit de underground en gevormd door de clubscene, popcultuur en performancekunst, zet de bijl in de façade van onze tijd.

Na het bekroonde *11 3 8 7* (Best of Amsterdam Fringe 2023, NRC top 5 beste voorstellingen van 2023-2024) duikt Xx-63 dieper de krochten in van verlangen, verleiding en hedendaags escapisme. Het resultaat is een zinderende performance waar dans, beeld, theater en elektronische soundscapes samensmelten tot een dystopisch droomlandschap – verontrustend, sensueel en overrompend. De choreografie flirt met spanning in al haar seksuele lading, doordrenkt met een wrang gevoel van onbehagen.

Geïnspireerd door clubcultuur en gevoed door een urgente woede, verkennen de performers hoe lichamen reageren op een wereld die continu prikkelt, verleidt en consumeert. In Xx-63 is het witte kapitalistische lichaam geen heilige plek, maar een verlaten winkelcentrum: volgestouwd met resten van consumentencultuur, synthetische chemicaliën en seksueel geladen beelden. Hier is angst geen abstractie, maar een fysieke staat – iets dat kruipt, wringt en zich vastbijt.

De performers schrappen aan de glanzende oppervlakte van de stedelijke hyperrealiteit en leggen de verontrustende onderstromen bloot. Clichés en symbolen worden vervormd tot sensuele, wrange vormen; wat ontstaat is een spiegel van een grotesk en verward heden.

Trevoga, onder aanvoering van Sandberg x SNDO-alumna Neda Ruzheva, is een chaotisch kruispunt van hoopfanatici, doemdenkers en emotionele buitenstaanders. Wat hen bindt, is de radicale keuze om stress en spanning niet te onderdrukken, maar te belichamen. Het podium wordt dissectietafel: hier ontleden ze zichzelf als symptomen van een tijd die verslaafd is aan instant kicks, en herdefiniëren ze de toekomst als iets rauws, levends en onvoorspelbaars – een toestand die het waard is om wakker van te liggen.

Xx-63 is geen voorstelling om achterover te leunen. Het is een zintuiglijke aanval. Een trip. Een dans op de rand van het systeem.

JULIDANS NL

Sat 12 July 19:00

Sun 13 July 15:00

Theater Bellevue

World premiere

Julidans coproduction

60 min (tbc)

No intermission

€ 20

Raw, rebellious and hypnotic: with Xx-63, Trevoga Collective once again shows why they are among the most exciting new creators of the moment. Emerging from the underground and shaped by the club scene, pop culture and performance art, this relentless dance collective takes an axe to the facade of our times.

After their award-winning *11 3 8 7* performance (Best of Amsterdam Fringe 2023, NRC top 5 best performances of 2023-2024), Xx-63 delves deeper into the depths and substrata of desire, seduction and contemporary escapism. The result is a blistering performance where dance, visual imagery, theatre and electronic soundscapes merge to create a dystopian dreamscape – unsettling, sensual and overwhelming. The choreography flirts with tension in all its sexual charge, infused with a wry sense of unease.

Inspired by club culture and fuelled by an urgent rage, the performers explore how bodies respond to a world that constantly excites, seduces and consumes. In Xx-63, the white capitalist body is not a sacred place but an abandoned shopping mall: crammed with the remnants of consumer culture, synthetic chemicals and sexually charged images. Here, fear is not an abstraction, but a physical state – something that crawls, wriggles and bites.

The performers scratch at the shiny surface of urban hyperreality and lay bare its disturbing undercurrents. Clichés and symbols are distorted into sensual, wry forms; what emerges is a mirror of a grotesque and confused present.

Trevoga Collective, led by Sandberg x SNDO alumna Neda Ruzheva, is a chaotic intersection of hope fanatics, doomsayers and emotional outsiders. What binds them is the radical choice not to suppress stress and tension, but to embody it. The stage turns into a dissection table: a place for self-analysis as a symptom of an era addicted to instant kicks, redefining the future as something raw, alive and unpredictable – a state worth keeping you up at night.

Xx-63 is not a performance for sitting back and relaxing. It is a sensory assault. A trip. A dance on the edge of the system.

The white capitalist body is not sacred place, but an abandoned shopping mall

© Francesca Miazzi X Tharim Cornelisse

WASCO!

Lisbeth Gruwez & Maarten Van Cauwenberghe (BE)

hetpaleis & Voetvolk

WASCO! is een spetterende actionpainting-performance waarin tien jonge kinderen het podium veroveren met verf, wascokrijtjes en pure expressie. 'WASCO! bruist en betovert,' schreef *De Standaard* lovend. In deze voorstelling draait alles om ongekunstelde energie en kinderlijke onbevangenheid.

Choreograaf Lisbeth Gruwez en muzikant Maarten Van Cauwenberghe van het Belgische gezelschap Voetvolk brengen beweging, jazzmuziek en beeldende kunst samen in een even speels als hoopvol spektakel. Gewapend met verf en krijt maken jonge performers live een gigantisch kunstwerk, geïnspireerd door actionpainters als Jackson Pollock, die schilderde op het ritme van jazz. Terwijl een energieke jazzsoundtrack uit 1945-1965 klinkt, tekenen en bewegen de kinderen vrij en ongeremd.

Uit meer dan honderd audities zijn tien jonge performers tussen zes en twaalf jaar geselecteerd. Ieder met hun eigen talenten en kwaliteiten vormen ze samen een mini-maatschappij waarin iedereen zijn plek vindt. Hun spontaniteit en creativiteit leiden tot bewegingen die zelfs een choreograaf niet had kunnen verzinnen. Zo viert WASCO! het onvoorspelbare en de vrijheid van kunst.

"Choreografie is eigenlijk tekenen in de ruimte. En dat doen we heel letterlijk," zegt Gruwez. De kinderen worden aangemoedigd om groots te denken, buiten de lijntjes te kleuren en hun energie volledig in het spel te gooien. Het resultaat, geschikt voor iedereen vanaf zes jaar, is een wereld vol verwondering, vrijheid en expressie, een unieke belevenis waarin dans, kunst en muziek samensmelten en de energie van de jeugd centraal staat. Een feest van creativiteit waar je geheid vrolijk van wordt.

Voetvolk is een Belgisch dansgezelschap, opgericht door choreograaf Lisbeth Gruwez en muzikant Maarten Van Cauwenberghe en vaste gast op Julidans. De voorstellingen zijn krachtig

Sun 13 July 17:00
ITA Rabozaal
50 min
No intermission
€33 / €30 / €25 / €17,50

© Danny Willems

en ultrafysiek, met een unieke mix van dans, livemuziek en beeldende kunst. Met producties als *It's going to get worse and worse and worse, my friend* en *The Sea Within* oogstten ze internationaal succes en ze kregen veel lof voor hun originele en meeslepende stijl.

WASCO! is a dazzling action painting performance in which ten young children conquer the stage with paint, wax crayons and pure expression. 'WASCO! Sparkles and captivates,' enthuses *De Standaard*. This performance is all about unaffected energy and childlike open-mindedness.

Choreographer Lisbeth Gruwez and musician Maarten Van Cauwenberghe of the Belgian dance company Voetvolk bring together movement, jazz music and visual art in a spectacle as playful as it is hopeful. Armed with paint and crayons, the young performers create a gigantic work of art live, inspired by action painters such as Jackson Pollock, who painted to the rhythm of jazz. Similarly to the sound of an energetic jazz soundtrack from 1945-1965, the children draw and move freely and without inhibition.

Ten young performers aged between six and twelve were selected from more than a hundred auditions. Each with their own talents and qualities, together they form a society in miniature in which everyone finds their place. Their spontaneity and creativity lead to movements that even a choreographer could not have invented. This is how WASCO! celebrates the unpredictability and freedom of art.

"Choreography is essentially drawing in space. And that's what we're literally doing," explains Gruwez. Children are encouraged to think big, to colour outside the lines and devote all their energy to the action on stage. The result, suitable for everyone from six years old upwards, is a world full of wonder, freedom and expression, a unique experience in which dance, art and music merge and the energy of youth is central. A celebration of creativity that is bound to instil feelings of joy in the audience.

Voetvolk is a Belgian dance company founded by choreographer Lisbeth Gruwez and musician Maarten Van Cauwenberghe and a regular guest at Julidans. Their performances are powerful and ultra-physical, with a unique blend of dance, live music and visual art. With productions like *It's going to get worse and worse and worse, my friend* and *The Sea Within*, they garnered international success and received high praise for their original and compelling style.

A society in miniature full of colour, music and unaffected expression

Physical Therapy - Sober Rave Sessions

Connor Schumacher (US/NL)

ARK

ARK en Connor Schumacher nemen je mee op een intense ravesessie-annex-danstrip, waarin de dansvloer verandert in een laboratorium voor overgave, extase en verbinding. *Physical Therapy* is een uitnodiging om jezelf, en elkaar, te vinden door dans.

Het Vondelpark Openluchttheater verandert in een bruisende dansfabriek, waarin professionele ravers en een dj hun energie delen met het publiek. Zweven op het ritme, ademhaling synchroon, hitte die opbouwt. Er ontstaat een rave, een krachtige ontlading die je niet kunt weerstaan. Net als op de dansvloer van de club gaat het om samen bewegen, jezelf verliezen in de muziek, en volledig opgaan in het moment. Geen drank, geen middelen – de energie komt van binnenuit.

Dans volgens Connor Schumacher is niet alleen fysiek intens, maar daagt ook je geest uit. Zijn stijl is doordrenkt van de clubdance en ravecultuur: de onophoudelijke beats, de tranceachtige overgave, en de gezamenlijke extase. Ook in *Physical Therapy* speelt hij met herhaling en uithoudingsvermogen, waardoor het werk aanvoelt als een bewegingsritueel.

Schumachers minimalistische, repetitieve bewegingstaal roept vragen op over vrijheid, controle en sociale patronen. Dans is hier een collectieve ervaring die ons laat nadenken over hoe we bewegen – en hoe we samenleven. Want zelfs wanneer alles om ons heen ongrijpbaar voelt, blijft ons lichaam een bron van eigen regie en expressie.

Sommige toeschouwers ervaren zijn werk als een bevrijdende, bijna meditatieve ervaring, terwijl anderen de intensiteit en fysieke uitputting confronterend vinden. Hoe dan ook, zijn voorstellingen laten niemand onberoerd.

In 2019 won Connor Schumacher de Prijs van de Nederlandse Dansdagen. Uit het juryrapport: 'Zijn voorstellingen zijn spannend, bevorderen interactie en tonen de menselijke maat, waarbij diepe connecties centraal staan. Schumacher slaagt erin het publiek met een andere blik naar dans te laten kijken en hun te laten voelen wat dans kan betekenen.'

JULIDANS NL

Fri 4 July 20:30

Vondelpark

Openluchttheater

90 min

No intermission

Pay as you like

Dance is more than movement – it is proof of life

ARK and Connor Schumacher take you on an intense rave session-cum-dance trip, in which the dance floor turns into a laboratory for surrender, ecstasy and connection. *Physical Therapy* is an invitation to discover yourself and each other through dance.

The Vondelpark Open Air Theatre transforms into a bustling dance factory, where professional dancers and a DJ share their energy with the audience. Carried along by the rhythm, in-sync breathing, heat building up: a rave emerges, a powerful and irresistible release. Just like on the dance floor of a club, it's all about moving together, losing yourself in

the music and completely immersing yourself in the moment. No alcohol, no drugs – the energy comes from within.

According to Connor Schumacher, dance is not only physically intense, but also a mental challenge. His style is steeped in club dance and rave culture: incessant beats, a trance-like surrender and collective ecstasy. In *Physical Therapy*, he also plays with repetition and endurance, making the work feel like a ritual of movement.

Schumacher's minimalist, repetitive movement language raises questions about freedom, control and social patterns. Dance is a collective experience here that makes us think about how we move – and

how we live together. Because even when everything around us feels elusive, our bodies remain a source of self-control and expression.

Some spectators enjoy his work as a liberating, almost meditative experience, while others find the intensity and physical exhaustion confrontational. Either way, his performances leave no one unmoved.

In 2019, Connor Schumacher won the Dutch Dance Festival Award. From the jury statement: 'His performances are exhilarating, promote interaction and show the human dimension, with a focus on deep connections. Schumacher succeeds in making the audience look at dance in a new way and makes it possible for them to feel what dance can mean.'

© Aristos Latrou

Tolon Ké!

Serge Aimé Coulibaly (BF/BE)

Faso Dance Theatre

Tolon Ké! is een bruisend dansconcert van vier dansers en een gitarist. Ze nodigen het publiek uit om samen te vieren, te bewegen en je volledig onder te dompelen in het ritme van de muziek en van het pulserende menselijke hart. Een ervaring waarbij je niet kunt stilzitten.

Fri 11 July 20:30
Vondelpark
Openluchttheater
60 min
No intermission
Pay as you like

Tolon Ké! komt uit het Dioula (Jula), een Mande-taal die veel wordt gesproken in West-Afrika, vooral in Burkina Faso, Ivoorkust en Mali. De

uitdrukking betekent zoets als 'laten we ons verheugen' en is een oproep om een moment van pure blijdschap te beleven.

Met dit energieke dansconcert gaat Julidans naar buiten, naar het podium van het Vondelpark Openluchttheater. Vier dansers, begeleid door een zanger-gitarist, nemen het publiek mee in een uitbundige viering. Niet alleen om te kijken, maar om mee te doen, te voelen en het ritme te omarmen. Zo ontstaat verbinding en vreugde

– een stralend lichtpunt als tegengif voor een duistere wereld.

De afgelopen jaren heeft Faso Danse Théâtre uit Burkina Faso het ritme van het menselijke hart steeds sterker verweven in zijn choreografieën. Choreograaf Serge Aimé Coulibaly, die eerder samenwerkte met grote namen als Alain Platel en Sidi Larbi Cherkaoui, onderzoekt samen met zijn dansers hoe dit pulserende ritme – de basis van het leven, een constante puls die ons verbindt met de wereld – in combinatie met het actieve publiek de danservaring nog intenser maakt.

Faso Danse Théâtre staat bekend om zijn dynamische benadering van Afrikaanse dans, waarin de rijke tradities van met name Burkina Faso samensmelten met hedendaagse dans en maatschappelijke thema's. De choreografieën, doordrenkt van sociale en politieke vraagstukken, verkennen de menselijke drijfveren, identiteit en de complexiteit van de moderne wereld.

Tolon Ké! is a vibrant dance concert performed by four dancers and a guitarist. They invite the audience to celebrate with them, to move and to fully immerse themselves in the rhythm of the music and of the pulsating human heart. An experience that will have you on your feet in an instant.

Tolon Ké! is derived from Dioula (Jula), a Mande language widely spoken in West Africa, especially in Burkina Faso, Côte d'Ivoire and Mali. The expression refers to a sentiment akin to 'let us rejoice' and is a call to experience a moment of pure joy.

Julidans takes this energetic dance concert outdoors, to the open-air stage of the Vondelpark Openluchttheater. Four dancers, accompanied by a vocalist/guitarist, take the audience on an exuberant celebration – not merely as spectators, but to participate, to feel and to embrace the rhythm. This creates a bond and joy – a bright spot as an antidote to a sombre world.

In recent years, the Faso Danse Théâtre from Burkina Faso has increasingly interwoven the rhythm of the human heart into its choreographies. Choreographer Serge Aimé Coulibaly, who has previously worked with prominent personalities such as Alain Platel and Sidi Larbi Cherkaoui, is working with his dancers to explore how this pulsating rhythm – the basis of life, a constant pulse that connects us to the world – in conjunction with an actively engaged audience, can create an even more intense dance experience.

Faso Danse Théâtre is known for its dynamic approach to African dance, in which the rich traditions of Burkina Faso in particular merge with contemporary dance and social themes. The choreographies, steeped in social and political issues, explore human motivations, identity and the complexity of the modern world.

A celebration
of life in music,
dance and the
rhythm of the
heart

One One One

Ioannis Mandafounis (GR/DE)

Dresden Frankfurt Dance Company

Een dansperformance buiten, op het Kleine-Gartmanplantsoen bij Internationaal Theater Amsterdam (ITA). Voorbijgangers worden uitgenodigd om plaats te nemen voor een woordeloos gesprek met een danser.

Eén stoel, één danser, dat is het uitgangspunt van *One One One*. De toeschouwer wordt zelf het focuspunt, terwijl de dansers zich laten inspireren door de impulsen van degene die in de stoel zit. De dans gaat door zolang er oogcontact is, waardoor een stille, maar indrukwekkende dialoog ontstaat.

De dansers kijken onafgebroken in de ogen van de toeschouwers, wat een bijzondere verbinding schept. Er is geen vaste choreografie; alles is kunst in het moment, wat zich ontwikkelt door de directe interactie. Het werk daagt op die manier niet alleen de performer uit, maar ook het publiek, om zich bewust te worden van hun eigen lichamelijke reacties en de manier waarop ze deze kunnen verhouden tot de bewegingen op het podium.

One One One, in 2015 gecreëerd door Ioannis Mandafounis, kan overal plaatsvinden – in straten en op pleinen, in ziekenhuizen, scholen en winkelcentra. De performance wordt geprezen om zijn vitaliteit, wat zowel het publiek als de cast ademloos achterlaat. Het is een ervaring die je niet snel zult vergeten, een persoonlijke en verrassende nieuwe manier om dans te ervaren.

Ioannis Mandafounis verkent in zijn werk de grens tussen danser en publiek, waar interactie, improvisatie en het moment zelf de hoofdrol spelen. Zijn werk is spontaan, organisch en altijd eigennuttig. Sinds 2023-2024 is hij artistiek leider van de Dresden Frankfurt Dance Company, de opvolger van The Forsythe Company en Ballett Frankfurt. Als voormalig danser bij William Forsythe brengt Mandafounis zijn liefde voor improvisatie naar de groep, met respect voor de vernieuwende traditie van Forsythe.

Sat 5 July 12:00
Julidans Open Air
Locatie: Leidseplein
60 min
No intermission
Free admission

Interaction, improvisation and the power of the moment

An outdoor dance performance at the Kleine-Gartmanplantsoen public garden close to the International Theatre Amsterdam (ITA). Passers-by are invited to take a seat for a wordless dialogue with a dancer.

One chair, one dancer – that is the outset of *One One One*. The spectator becomes the focal point, while the dancers allow themselves to be inspired by the impulses of the person sitting in the chair. The dance continues for as long as there is eye contact, creating a silent but moving dialogue.

Throughout the performance, the dancers look

the spectators in the eye, establishing a special connection. There is no fixed choreography; everything is art in the moment, which develops through direct interaction. In this way, the work challenges not only the performer, but also the audience, to become aware of their own physical reactions and how these relate to the movements on stage.

One One One, created in 2015 by Ioannis Mandafounis, can take place anywhere – in streets and squares, in hospitals, schools or shopping centres. The performance has been praised for its vitality, leaving both the audience and the cast breathless. It

is an experience not easily forgotten, a personal and surprising new way to experience dance.

In his work, Ioannis Mandafounis explores the boundary between a dancer and their audience, where interaction, improvisation and the moment itself play the leading role. His work is spontaneous, organic and always idiosyncratic. Since 2023-2024, he has been the artistic director of the Dresden Frankfurt Dance Company, the successor to The Forsythe Company and Ballett Frankfurt. As a former dancer with William Forsythe, Mandafounis brings his love of improvisation to the group, while respecting Forsythe's innovative method.

© DE-DA Productions

Julidans Context

‘Wat heb ik zojuist eigenlijk ervaren?’ Het is niet ongebruikelijk dat voorstellingen tijdens Julidans vragen oproepen en uitdagen tot nadenken. Om meer inzicht te bieden en een diepere betrokkenheid te stimuleren, organiseert Julidans een contextprogramma. Dit omvat nagesprekken en themagesprekken, die het werk van de artiesten in een breder perspectief plaatsen. En als je zin hebt om zelf in beweging te komen, nodigen we je uit om na afloop te dansen tijdens de afterparty’s in ITA.

VOOR PUBLIEK

Artist talks

Na afloop van vele voorstellingen organiseren we met de maker(s) een nagesprek. Hierin wordt onder leiding van een gespreksleider gesproken over de drijfveren en werkwijzen van de choreograaf en is er ruimte voor het publiek om vragen stellen. Kijk op www.julidans.nl/context om te zien met wie, waar en wanneer gesprekken zijn.

Themagesprekken

Met de samenstelling van het festivalprogramma zoeken we naar voorstellingen die een reflectie zijn van de huidige tijdsgeest. Tijdens het festival gaan we graag verder in gesprek over deze thema’s en plaatsen we dans met choreografen en specialisten in een bredere context. Kijk op julidans.nl/context om te zien met welke makers en specialisten we in gesprek gaan en praat mee!

Jullie dansen

Kom met ons dansen! Tijdens Julidans wordt de ITA-brasserie een paar keer omgebouwd tot dansvloer na afloop van de voorstellingen. Op zaterdag 5 juli en zaterdag 12 juli feesten we met bekende Julidansgezichten als DJ: NEVER STOP DANCING!

Workshops

Verschillende makers en dansers uit het festival geven tijdens Julidans workshops. Soms voor professionals, soms voor amateurs en alles er tussen in. Meedoen? Kijk op julidans.nl/context voor wanneer en waar workshops te volgen zijn.

VOOR PROFESSIONALS

Visiting Artist Programme

Visiting Artist Programme is een project van Big Pulse Dance, een samenwerkingsverband van Europese dansfestivals waarvan Julidans deel uitmaakt (bigpulsedance.eu). Vanuit dit netwerk worden veelbelovende dansmakers voorgedragen om Julidans te bezoeken. En zo worden een achttal internationale choreografen samengebracht met Nederlandse danskunstenaars om gezamenlijk voorstellingen te bezoeken, choreografen te ontmoeten, een speciale masterclass te volgen met als doel het uitwisselen van kennis en ervaring. Het programma vindt plaats van 3 t/m 6 juli.

Professionals programma

In samenwerking met Fonds Podiumkunsten organiseert Julidans een programma voor internationale dansprogrammeurs. Van 7 t/m 11 juli is er een programma waarin professionals kennis kunnen maken met dansmakers gevestigd in Nederland. Ze bezoeken voorstellingen van lokale dansmakers die in het festival staan, en er worden netwerkevenementen georganiseerd waar beginnende choreografen kennis kunnen maken met deze groep internationale programmeurs.

We Live Here

WE LIVE HERE is de jaarlijkse zomeracademie waarmee Nicole Beutler tijd en ruimte maakt voor experiment, onderzoek en reflectie. Elke zomer, aan het einde van het seizoen, verzameld een (kleine) tijdelijke community van professionals in de podiumkunsten en daarbuiten zich om samen te werken, samen te denken en zich in elkaar praktijk onder te dompelen. Het is een volle, rijke en verdiepende week met excursies, workshops, trainingen, lezingen en gesprekken. Voor het actuele programma of deelname zie www.nbprojects.nl

Julidans Context

‘What did I actually experience just now?’ It is not unusual for performances during Julidans to raise questions and provoke thought. To offer more insight and encourage deeper engagement, Julidans organises a context programme. This includes introductions, aftertalks and thematic discussions, which place the artists’ work in a broader perspective. And if you feel like moving yourself, we invite you to dance afterwards during the afterparties at ITA.

FOR AUDIENCES

Artist talks

After many performances, we organise an aftertalk with the maker(s). Under the guidance of a moderator, the choreographer’s motivations and working methods are discussed, and there is room for the audience to ask questions. Visit www.julidans.nl/context to see with whom, where and when talks take place.

Context talks

When putting together the festival programme, we look for performances that reflect the current zeitgeist. During the festival, we are happy to discuss these themes further and, together with choreographers and specialists, place dance in a broader context. Check out julidans.nl/context to see which makers and specialists we will be talking to and join us in the discussion!

‘Jullie dansen’

Come dance with us! During Julidans, the ITA brasserie will be turned into a dance floor a few times after the performances. On Saturday 5 July and Saturday 12 July we party with familiar Julidans faces behind the DJ-booth: NEVER STOP DANCING!

Workshops

Several makers and dancers from Julidans give workshops during the festival. Sometimes for professionals, sometimes for amateurs and everything in between. Want to join? Check out julidans.nl/context to see when and where workshops can be followed.

FOR PROFESSIONALS

Visiting Artist Programme

Visiting Artist Programme is a project of Big Pulse Dance Alliance, a partnership of European dance festivals of which Julidans is part (bigpulsedance.eu). From this network, new dance makers are nominated to visit Julidans. And in this way, eight international choreographers are brought together with Dutch dance artists to visit performances together, meet choreographers, attend a special master class with the aim of exchanging knowledge and experience. The programme takes place from the 3rd till the 6th of July.

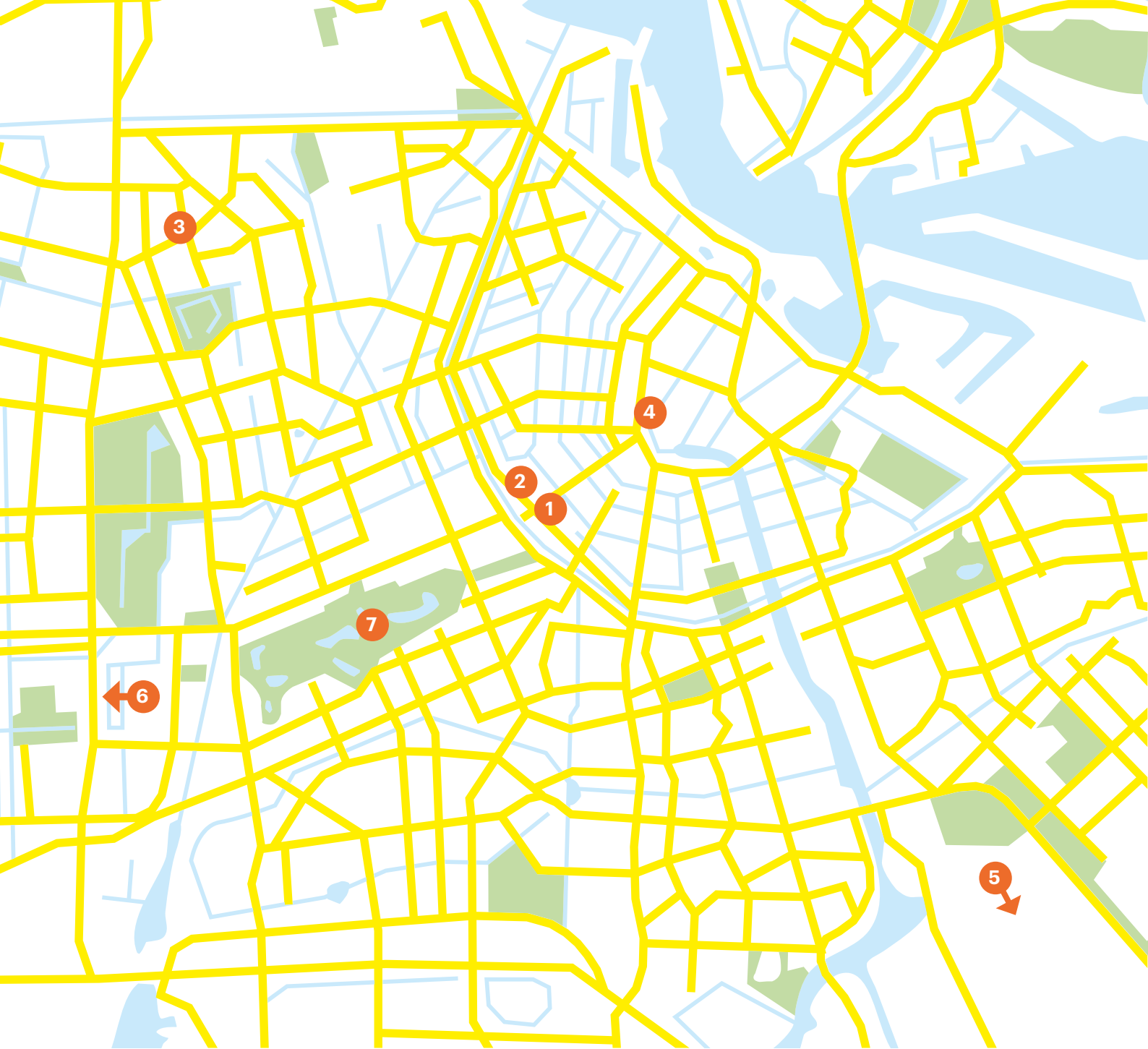
Professionals programme

In collaboration with Fonds Podiumkunsten, Julidans organizes a programme for international dance programmers. From the 7th till the 11th of July there is a programme where professionals can meet dance makers that are working in the Netherlands. They visit performances from local artists in the festival, and there will be network events where emerging choreographers can connect with this group of international programmers.

We Live Here

WE LIVE HERE is the annual summer academy at which Nicole Beutler makes time and space for experimentation, research and reflection. Every summer, at the end of the season, a (small) temporary community of professionals in the performing arts and beyond gather to work together, think together and immerse themselves in each other’s practice. It is a full, rich and deepening week of excursions, workshops, training sessions, lectures and talks. For the current programme or participation, see www.nbprojects.nl

- 1. Internationaal Theater Amsterdam (ITA)**
Leidseplein 26, Amsterdam
tel. 020 624 23 11
ita.nl

2. Theater Bellevue
Leidsekade 90,
Amsterdam
tel. 020 530 53 01
theaterbellevue.nl
- 3. Podium Mozaïek**
Bos en Lommerweg 191,
Amsterdam
tel. 020 580 03 80
podiummozaiek.nl

4. Frascati
Nes 63, Amsterdam
tel. 020 626 6866
frascatitheater.nl
- 5. Bijlmer Parktheater**
Anton de Komplein 240
tel. 020 311 39 30
bijlmerparktheater.nl

6. Meervaart
Meer en vaart 300,
Amsterdam
tel. 020 410 7777
meervaart.nl
- 7. Vondelpark Openluchttheater**
In het midden van het
Vondelpark, tegenover
ingang Van Eeghenstraat
openluchttheater.nl

Tickets

Koop uw Julidans-kaarten online, telefonisch of aan de festivalkassa in Internationaal Theater Amsterdam.

Koop online

Via julidans.nl kunt u voor alle locaties online kaarten kopen door op de pagina van de gewenste voorstelling te klikken op ‘BESTELLEN’. Selecteer een datum naar keuze en bestel uw tickets. Om af te rekenen moet u inloggen met een Julidans-account.

Koop telefonisch

Via tel. +31 (0)20 624 23 11 kunt u van ma t/m za van 13.00 - 18.00 uur terecht voor uw telefonische bestelling (€ 3,50 administratiekosten per bestelling, ongeacht het aantal tickets).

Koop aan de festivalkassa

Tijdens Julidans kunt u ook bij de festivalkassa terecht. Deze is geopend van ma t/m za van 13.00 - 18.00 uur. Op zondag vanaf 2 uur voor aanvang van de voorstelling.

Internationaal Theater Amsterdam – Leidseplein 26 – Amsterdam.

Strikte aanvangstijd

Aanvangstijden worden strikt gehanteerd. Laatskomers worden niet meer in de zaal toegelaten. Bij voorstellingen met een pauze kunnen laatskomers eventueel na de pauze alsnog in de zaal plaatsnemen.

Book your tickets online, by phone or at the box office of Internationaal Theater Amsterdam.

Buy online

You can purchase tickets online for all locations via Julidans.nl by clicking on ‘BUY TICKETS’ on the page of the desired performance, selecting a date of your choice. To pay you must log in with a Julidans account.

Order by telephone

You can order tickets by telephone +31 (0)20 624 23 11 from Monday to Saturday from 13:00 to 18:00. Per order € 3.50 handling fee is charged (regardless of the amount of tickets).

Buy at the festival box office

During Julidans you can also visit the festival box office. We’re open from Monday to Saturday from 13:00 – 18:00 h and on Sunday from 2 hours before the start of the performance.

Internationaal Theater Amsterdam – Leidseplein 26 – Amsterdam

Start times

Start times are strictly applied. Latecomers will not be admitted into the theatre. In case of performances with an intermission, latecomers may be admitted after the intermission.

Directie & programmering

Anita van Dolen

Assistent programmering

Eefje van den Broek

Financiën & Logistiek

Dick Vos

Administratie

Melin Mommers

Marketing, Communicatie & PR

Zoë Lodewijks i.s.m. afdeling Marketing & Communicatie ITA

Productie

Peter Poel (hoofd), Giacomo Della Marina, Lisa Stronks, Michiel van Schijndel, Rebecca Heikamp, Dirkje Wismans (stage)

Technische coördinatie ITA

Arjan Smook, Ruud de Vos i.s.m. afdeling Techniek ITA

Technische coördinatie locaties

TOT B.V. Marijcke Voorsluijs, Niels Kingma

Festivalkassa

Jasper Gilijamse (hoofd), Julia de Dreu, Dorien Immig, Cristel van Kuik, Karlijn Mofers, Saskia van der Sluis, Jildou Straat, May Wolf

Redactieraad

Julie Vegter, Hank van Bosstraten, Lynn Bartels, Heske van den Ende, Joan Esajas

Bestuur Stichting Julidans

Erik Backer (voorzitter), Vandana Doekhie, Pieter Zeeman

Coproducent

Internationaal Theater Amsterdam

Partners

Internationaal Theater Amsterdam, Theater Bellevue, Vondelpark Openluchttheater, Bijlmer Parktheater, Podium Mozaïek, Meervaat, Frascati, Henny Jurriëns Stichting, Nicole Beutler Projects, Stedelijk Museum, W139, ICK Dans Amsterdam

Big Pulse Dance

www.bigpulsedance.eu

Biennale & Maison de la Danse (Lyon), CODA International Dance Festival (Oslo), December Dance (Brugge), Dublin Dance Festival (Dublin), International Dance Festival TANEĆ PRAHA (Praag), New Baltic Dance (Litouwen), One Dance Festival (Plovdiv), Tanz im August (Berlijn), Torino Danza Festival (Turijn), Zodiak Side Step Festival (Helsinki), Dansa Metropolitana / Sismògraf (Barcelona), Bratislava in Movement (Slowakije), Julidans (Amsterdam)

Programmatische teksten en eindredactie

Tekstbureau kooijman_hiskemuller

Campagne, concept en vormgeving

Dolly Warhol, Amsterdam

Concept en fotografie campagnebeeld

Jaap Scheeren

Model campagnebeeld

Charlie Laban Trier

Website design en development

Bravoure, Amsterdam

Julidans wordt mede mogelijk gemaakt door:

internationaal
theater
amsterdam

amsterdams
fonds voor de
kunst

ammodo
art

FONDS 21

dioraphte

Creative
Europe

BIG
PULSE

n
pn

nationales
performance
netz

WestCord
HOTELS

Ioannis Mandafounis

/ Dresden Frankfurt

Dance Company

Join

NEVER

STOP

DANCING